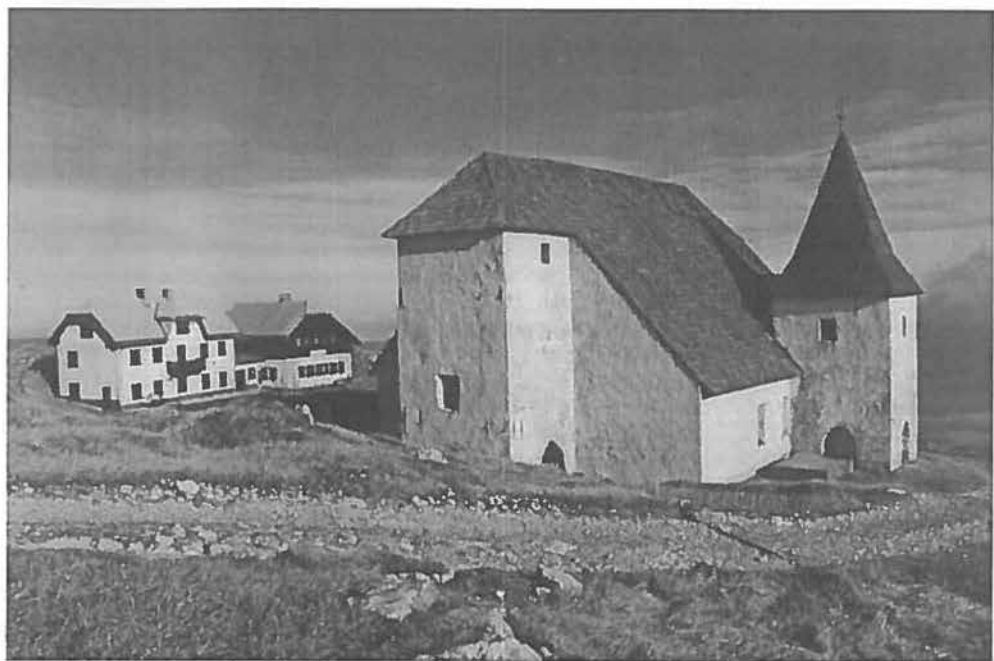

PLANINSKI POPOTNIK

Februar 2001

Številka 10, Letnik VII

**Mladinski odsek
Planinsko društvo Šoštanj**

20

01

januar

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

februar

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

marec

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

april

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

maj

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

junij

P	T	S	Č	P	S	N
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

julij

P	T	S	Č	P	S	N
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

avgust

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

september

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

oktober

P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

november

P	T	S	Č	P	S	N
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

december

P	T	S	Č	P	S	N
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

10. ŠTEVILKI NA POT

Ne, ni lahko napisati uvodnika. Še posebno, ker je na prvi strani in ker ga bralci najprej vidijo, ko odprejo tale naš časopis. Sploh pa, ker je tole že 10. številka, bi bilo po moje kar prav, da bi uvodnik sestavila dežurna krivca, da smo danes tu, kjer smo – Bojan in Matej. Dobro, da sta se pred leti 'sprehajala' od Rogle in Osankarice ter ob tem modrovala. (Pa naj še kdo reče, da te gore ne navdahnejo!) In tako se je rodil Planinski popotnik.

Gore so vedno bile in bodo. Človeku so predstavljale (in predstavljajo) strah, spoštovanje, radovednost, izziv, prijatelja... Gore predstavljajo mejo med mogočim in nemogočim. Lahko so naš preizkuševalec. Gora ti pove, kakšen človek si. Pri njej se naučiš, kako spoštovati močnejšega od sebe, kako se veseliti doseženega, kako prenesti poraz, ljubiti, čutiti, najti mir, tišino... V gorah se naučiš biti človek. Gora ima svoj karakter in dušo. In tako preoblikuje tudi nas. Postanemo kot gora: trdni in trdi, samosvoji, neosvojljivi, nedostopni, a v svoji notranjosti (v srcu) čuteči, vztrajni, spoštljivi... Vendar za to ni dovolj iti v gore enkrat. Biti planinec se ne odločiš čez noč. Tega se naučiš in sprejmeš tak način življenja.

Planinski popotnik je postal pravi planinec. Rodil se je čez noč, a vztrajal. Se kalil v gorah, nastajal v srcih, se znal veseliti doseženega... Zato je obstal in se vedno znova vrača... Gore so ga zasvojile!

Želim vam, da bi v tej številki našli tisto, kar vam bo pomagalo, da v hribe zahajate še naprej!

Varen korak in srečno!

Andreja Konovšek

Koraki do sanj.
 Moralo bi jih biti nešteto...
 Nikoli ne privedejo na cilj...
 Cilja ni...
 Je le vse, kar srečaš,
 začutiš in spoznaš na poti do cilja.
 In je vse, kar morda že, ali pa še ne samo slutiš.

(Iztok Tomazin: Korak do sanj)

RAZMIŠLJANJE

Ste kdaj razmišljali, kako ste postali ljubitelj gora? Kako so vam zlezle pod kožo in kakšni so bili prvi potepi v gore? Se kdaj spomnite svojega čudenja o tem, koliko ljudi zahaja v gore? Ali pa tega, da so v visokogorju kočje, kjer je možno dobiti topel čaj, se pogreti ob peči in se spočiti za naslednji dan potepanja? Ali pa se kdaj spomnite svojega čudenja nad tem, koliko planinskih poti imamo in kako lepo so speljane?

Vse to se nam zdi po nekaj izletih v gore kar nekako samoumevno. Nekaj kar pač je. Že od nekdanj. Nekaj kar je danes in bo tako tudi zmeraj ostalo. Nismo si čisto sami krivi za takšen način razmišljanja. Navidezni tempo življenja, ki si ga sami ustvarjamo, nam dostikrat zamegli realne poglede na stvari, kar pa je nevarno ob sprejemanju odločitev in ustvarjanju odnosov. Zato je pomembno, da ne razmišljamo samo površinsko. Prav je, da stvari spoznamo, si o njih ustvarimo mnenje in se temu primerno do njih tudi obnašamo.

Še zmeraj govorim o gorah. Rad bi vam prikazal zgodbo o gorah, ki so jo zgradili pionirji našega planinstva in jo danes radi pozabljamo. Zgodbo o združitvi moči, idej in sanj posameznikov v organizirano družino, ki se je imenovala Slovensko planinsko društvo. Njihove ideje so se uresničile, ker so imeli pravo vizijo in cilj. Postavili so planinska zavetišča, markirali stotino poti, ustanovili gorsko reševalno službo, izdajali lastni časopis, ki ga je dobil vsak njihov član, izdajali so prve karte in vodnike za orientacijo v gorah in bili so ponosni, da so člani društva, ki je vse to ustvarilo. V društvo in njihove podružnice so vabili tudi svoje prijatelje. Le tem so z navdušenjem pripovedovali o gorskih dogodivščinah in o možnostih, ki so za vse nas široko odprte. Toliko o prvem delu te zgodbe.

Drugi del govori o času po drugi svetovni

vojni. Društvo se je preimenovalo v Planinsko zvezo Slovenije, podružnice društva pa v planinska društva. Vojna je ljubiteljem gora povzročila ogromno škode. Ogromno kočje je pogorelo, številni posamezniki, vneti pripadniki planinstva, so postali žrtve vojne in še in še bi se našlo škode. V deželi je sedaj vladala nova politična doktrina, v kateri je dosti pomenil zakon »vse je v lasti družbe«. Planinci smo se v tej logiki kar dobro znašli. Veselja in želje po delu je bilo dovolj, denar pa se je v družbeni blagajni zmeraj našel. So pa bili to tudi še časi, ko je bilo prostovoljno delo še zelo spoštovano. Le to se je preneslo še iz časov pred vojno, ko je bilo potrebno za delovanje prostovoljne dejavnosti vložiti ogromno truda in tudi lastnega denarja. V povojnem času nam torej ni šlo slabo. Planinstvo je pravzaprav doživelo razcvet. Zgradilo se je ogromno novih planinskih domov, članstvo se je drastično večalo, markirali smo nove planinske poti, izhajali so novi vodniki in karte za lažje orientiranje v gorskem svetu, pričela so se organizirana izobraževanja iz planinskih tem za člane planinskih društev in še in še bi se našlo področij, kjer je zveza planinskih društev (Planinska zveza Slovenije) napredovala v kvaliteti svojega prostovoljnega dela.

Povojnega časa je že zdavnaj konec. Končala se je tudi enostrankarska komunistična politična ureditev in z njo njen zakon »vse je družbeno«. Prišlo je tretje poglavje. Odprti trgi. Sproščena trgovina. Vse je odvisno od ponudbe in povpraševanja. Preživijo tisti, ki so sposobni preživeti.

In kaj ima s tem opraviti planinstvo? Tudi mi bomo morali preživeti. In če to želimo, bomo morali malce prevetriti naše zastarele poglede na stvari, se naučiti novega obnašanja na trgu družbe in uporabiti vsa svoja znanja, da bo tudi naše poglavje zgodbe uspešno. Samo na podlagi tradicije nam ne bo uspelo. Le-ta

nam bo prišla zelo prav, saj se lahko od nje ogromno naučimo. Lahko jo tudi tržimo. Predvsem pa lahko tržimo znanje in lastnino, ki se je v teh letih nabrala. Pa s tem ne mislim finančnega odiranja gornikov. Potrebno bo samo na novo vzpostaviti odnose znotraj članov Planinske zveze Slovenije in nato še odnose s tistimi člani družbe, ki niso člani te zveze, pa storitve te zveze vseeno uporabljajo. Danes je stanje takšno, da v večini planinskih društev širom po Sloveniji dela nekaj entuziastov, ki ogromno svojega časa in denarja vložijo v delovanje svojega društva. Takšnih ljudi je zmeraj manj in zmeraj težje se člani društev dogovorijo, kdo bo društvo vodil. Vodilni se morajo truditi na vse možne načine, da pridobijo denar za delovanje dejavnosti društva. Od tega je zelo malo osebnega zadovoljstva, saj večina članstva vodstva niti dobro ne pozna. V planinsko društvo so se včlanili, ker se jim to finančno splača. Že z dvema ali tremi spanji na planinski koči si članarino povrne. Poleg tega pa je seveda deležen tudi drugih ugodnosti, ki mu jih članarina prinese. Primerjava aktivnega člana društva, ki markira društvene poti, je vodnik PZS, mentor, ali kakorkoli drugače pomaga društvu in tistega, prej omenjenega, je seveda nemogoča in nesmiselna. Iz tega razloga bodo planinska društva prisiljena dvigovati članarino. Z dohodki od nje bodo lažje pokrila del svojih dejavnosti, kot so npr. markiranje poti, šolanje strokovnih kadrov, izobraževanje mladih, založniška dejavnost itd.

V ugodnosti članarine bo potrebno vključiti tudi tiste ugodnosti, ki jih zdaj že izvajamo (npr. reševanje v gorah, možnost udeležbe na izletih PD, možnost izobraževanja znotraj društva in tudi znotraj PZS), pa niso nikjer posebej omenjene in zdaj veljajo tudi za tiste, ki niso člani PZS. Tako je pričakovati dvig članarine, v kateri bo več ugodnosti. Jaz osebno pričakujem dvig članarine na vrednost okoli deset tisoč tolarjev letno. Takšna članarina bo prinašala ugodnosti reševanja z gora,

večje ugodnosti pri prenočevanju in hrani na planinskih kočah, letno naročnino na Planinski vestnik, popuste v založbi PZS ipd. Nova kalkulacija stroškov in dohodkov je potrebna. Edino tako bomo lahko ohranili našo tradicijo zahajanja v gore. Res je, da planinstvo ni več tako poceni, kot je bilo po vojni. Toda takrat smo ogromno denarja dobili v dar. Kar se tiče financ, se bomo morali vrniti k naši predvojni tradiciji, ko so člani Slovenskega planinskega društva radi prispevali članarino v skupno blagajno, saj je njihova kalulacija še vedno kazala v plus. Tako je tudi danes. Odločiti se bomo morali, ali bomo vzdrževali vso infrastrukturo (poti, kočje), znanje (vodniki PZS, mentorji, markacisti, inštruktorji planinske vzgoje...) ali pa prepustimo vse skupaj tistim posameznikom, podjetjem, ki bodo gore potem zares tržila. Pa si izračunajte, kaj je ceneje. Vzdrževati prostovoljno delo PZS, ki vam markira poti, daje možnost zahajanja v gore z vodnikom PZS, možnost nabave zemljevidov in planinskih vodnikov, ali pa si za deset dni na leto najeti gorskega vodnika. Računica je vsekakor na strani PZS.

Zato, dragi člani, premislite, kaj vam hribi pomenijo in kaj vam pomeni članstvo v planinskem društvu. Danes mogoče to še ni pomembno, bo pa jutri.

V zgoraj navedenih vrsticah vsekakor nisem uspel povedati vsega bistvenega. Zadeva je preveč kompleksna. Verjemite mi pa, da ne streljam dosti mimo. V prihodnosti bomo morali sami finančno več vložiti v našo dejavnost. V dejavnost bo moral vsakdo vložiti tudi svoj del prostovoljnega članskega dela, drugače bo vsa stvar samo še dražja.

Matelj Kortnik

TRŠKA POT OKOLI ŠOŠTANJA

V hribovitem svetu okoli našega mesta poteka leta 1994 odprta Trška pot okoli Šoštanja. Domači planinci smo to pot nadelali v počastitev devetdesete obletnice Planinskega društva Šoštanj. Organiziramo tudi vsakoletni pohod, ki poteka prvo nedeljo v marcu. Trška pot se vije v krogu okoli Šoštanja in kot že ime pove, poteka vsaj v večjem delu po starih mejah trga Šoštanja. Za celotno pot, ki spada v kategorijo lahke označene poti, potrebuje povprečni planinec okoli štiri ure. Na poti je pet kontrolnih točk, ki so opremljene s posebnim žigom in vpisno knjigo. Samo pot redno vzdržujejo markacisti PD Šoštanj in večinoma poteka po že uhojenih poteh, ki jih veliko koristijo tudi domačini.

Znak Trške poti
okoli Šoštanja

Ob odprtju poti je bil izdan poseben kontrolni kartonček, ki je služil pohodnikom za žigovanje na kontrolnih točkah. Kdor je večkrat prehodil pot je lahko osvojil tudi enega od spominskih znakov. Kartonček je bil preprosto izdelan in je v nekaj letih pošel. Zato so člani Upravnega odbora PD Šoštanj v letu 1999 začeli s pripravami na izdajo novega kartončka, ki bi naj vseboval tudi krajši opis same poti.

Iz te začetne ideje se je kmalu rodil velikopotezni načrt, da bi se naj izdala barvna zloženska z opisom poti in tudi ustrezno karto z označeno potjo. To je bil res velik finančni in organizacijski izziv za Planinsko društvo Šoštanj. A kljub temu je društvo sprejelo ta izziv tudi zaradi tega, ker je projekt prevzela dvojica najmlajših članov upravnega odbora, in sicer načelnica vodniškega odseka Martina Pečnik ter načelnik mladinskega odseka Matej Kortnik. Oba sta k delu pritegnila še nekaj sodelavcev, večinoma iz vrst članov mladinskega odseka ter tudi izmed članov upravnega odbora.

Projekt je zaživel in v enem letu je bila zloženska pripravljena za tisk. Iz preproste ideje po kontrolnem kartončku se je razvila barvna zloženska, ki vsebuje obširen opis poti z mnogimi zgodovinskimi podatki, izsek barvne državne topografske karte v merilu 1:25000 z vrisano potjo (PD je pridobilo dovoljenje Geodetske uprave), krajšim povabilom na pot, info točko, naslovnico, kolofonom ter prostorom za reklamna sporočila sponzorjev. Seveda ne gre pozabiti na pomembnejši del zloženske, to je kontrolni kartonček s prostorom za odtis žigov ter prostorom za vnos podatkov o pohodniku.

Upravni odbor PD Šoštanj je februarja 2000 sprejel tudi poseben pravilnik o Trški poti in ta določa, da vsak pohodnik dobi za enkrat prehojeno pot spominski znak. Ker se je z novo zloženko naredila tudi nova celostna podoba Trške poti okoli Šoštanja, smo šoštanjski planinci poskrbeli tudi za nove žige, ki so v obliki znaka Trške poti in z nazivom kontrolne točke.

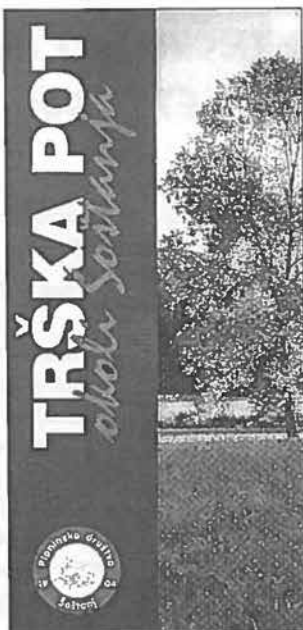
Zloženska je izšla 5. marca 2000 v nakladi 3096 izvodov (v letu 2000 je PD Šoštanj praznovalo 96-letnico obstoja). Tiskana je na

kvalitetnem bio gloss papirju (120g/m²) z večbarvnim tiskom. Uredniški odbor v sestavi Martina Pečnik (urednica), Matej Kortnik in Bojan Rotovnik je k delu pritegnil tudi Toneta Ravnikarja, profesorja zgodovine (avtor spremnega besedila) in oblikovalca Petra Kortnika. Seveda ne gre pozabiti na fotografije Petra Marinška ter na lektoriranje podjetja Velenika – Lektoriks. Vsi sodelujoči zunanji sodelavci so svoje delo opravili popolnoma prostovoljno in brezplačno, a vseeno na visokem profesionalnem nivoju, za kar jim gre vsa zahvala. Pri delu sta veliko pomagali tudi članici Upravnega odbora PD Šoštanj Zinka Moškon in Majda Železnik ter predsednik PD Leon Štrban.

Ogromno so k izdaji zloženke prispevali tudi sponzorji: Občina Šoštanj, Krajevna skupnost Šoštanj, Termoelektrarna Šoštanj, Milan Frece s.p., Andrejč d.o.o., Cigrad d.o.o., CEE d.o.o., Grosing Laško s.p., Franc Sovič s.p., Gjorgija Krstanovski s.p., Terme Topolšica in Papirnica Pero. Njim gre tudi vsa zasluga in zahvala, da je zloženka brezplačno na voljo vsem pohodnikom. Dobite jo lahko na recepciji Term Topolšica, v Mestni galeriji Šoštanj, v Ribiški koči in v Papirnici Pero.

Pravilnik Trške poti določa, da lahko vsak pohodnik prejme spominski znak le enkrat. Pri vodenju evidence pohodnikov po Trški poti pa se upoštevajo vsi, ki so tudi večkrat prehodili pot in PD Šoštanj bo občasno poskrbelo tudi za te ljubitelje naše poti. Že v tej številki Planinskega popotnika si lahko ogledate, kdo vse je v letu 2000 prehodil Trško pot. Nekateri so jo celo večkrat!

Ob koncu pa le še povabilo vsem občanom

Prva stran zloženke

občine Šoštanj na Trško pot okoli Šoštanja, saj je le-ta bila pripravljena z namenom, da postane priljubljeno zbirališče vseh ljubiteljev narave. Tako boste imeli pogled na Šoštanj iz skoraj vsakega zornega kota in videli boste tudi marsikaj, kar drugače ostaja skrito očem. Verjemite, da je pot v vsakem letnem času zanimiva in polna drobnih presenečenj, ki le čakajo, da jih odkrijete. Pa srečno pot in varen korak!

Bojan Rotovnik

RAZPIS

Planinsko društvo Šoštanj razpisuje natečaj za fotografije s planinsko tematiko. Krajinske fotografije morajo imeti za motiv okolico Šoštanja. Izbrali bomo pet fotografij, ki bodo uporabljene pri izdelavi spominskih daril PD Šoštanj. Za fotografije, ki bodo kandidirale na natečaju, mora avtor imeti na razpolago tudi film, ki v primeru izbora postane last PD Šoštanj. Fotografij, ki bodo prišle na natečaj, ne vračamo.

Vsaka izbrana fotografija bo avtorju prinesla brezplačno udeležbo na enem izletu PD Šoštanj.

Natečaj je odprt do 31. avgusta 2001. V roku enega meseca po tem datumu bomo avtorje obvestili o izbranih fotografijah.

Fotografije pošljite na naslov PD Šoštanj, 3325 Šoštanj.

PREHODILI SO TRŠKO POT OKOLI ŠOŠTANJA V LETU 2000

V marcu leta 2000 je PD Šoštanj izdal novo zloženko Trške poti okoli Šoštanja, kjer je poseben prostor za odtis žigov iz kontrolnih točk. Vsakdo, ki je v letu 2000 prehodil pot in na naslov društva poslal izpolnjen in žigosan kartonček (del zloženke), je prejel spominski znak in je bil hkrati vpisan tudi v posebno evidenco pohodnikov po Trški poti.

Pohodnikov je bilo mnogo več, a niso poslali izpolnjenega kartončka na naslov društva in jih zato društvo ni moglo vpisati med pohodnike. Zato pozivamo vse ljubitelje narave, da pri obisku Trške poti okoli Šoštanja žigosajo

kontrolni kartonček in ga posredujejo na naslov društva.

Upravni odbor PD Šoštanj je februarja 2000 sprejel tudi poseben Pravilnik Trške poti okoli Šoštanja (glej uradne objave v tej številki Planinskega popotnika), ki predvideva, da vsakdo prejme za enkrat prehojeno pot tudi poseben spominski znak. Kdor pa večkrat prehodi pot, bo tudi večkrat vpisan v register pohodnikov, ne bo pa prejel več spominskih znakov. Za zelo zveste pohodnike po Trški poti okoli Šoštanja bo PD poskrbelo na ustrezen način.

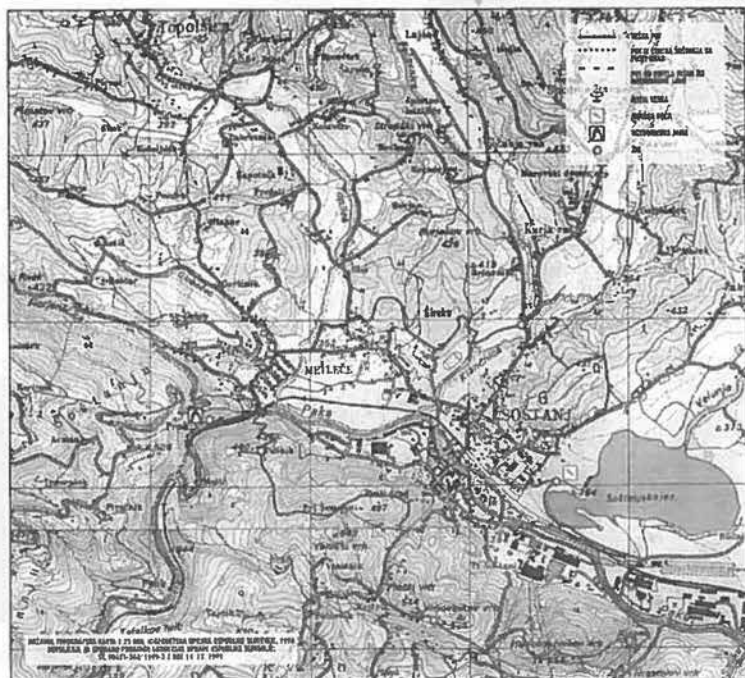
Registrirani pohodniki po Trški poti v letu 2000:

1. Matej Kortnik, Lokovica	17. Evgen Drvarič, Šoštanj <u>3x</u>
2. Valentina Uran, Zagorje	18. Suzana Cesar, Velenje
3. Zdenka Volk, Velenje	19. Irena Maršnjak, Velenje
4. Leon Štrban, Šoštanj <u>2x</u>	20. Sergej Marštnjak, Velenje
5. Roman Turk, Celje	21. Franc Maršnjak, Velenje
6. Vera Vrhovšek, Šoštanj	22. Jure Ostervuh, Šoštanj
7. Marija Bizjak, Velenje	23. Rok Gril, Šoštanj
8. Ida Pejovnik, Šoštanj <u>2x</u>	24. Dejan Obšteter, Ravne
9. Javrika Rednak, Šoštanj	25. Jasmina Mahmutbegović, Šoštanj <u>2x</u>
10. Rudolf Rednak, Velenje	26. Mojca Jevšnik, Šoštanj
11. Vinko Pejovnik, Šoštanj <u>3x</u>	27. Vesna Švarc, Ravne
12. Rafael Rednak, Velenje	28. Jelka Tajnik, Šoštanj
13. Ciril Kajba, Šoštanj	29. Miha Spital, Gaberke
14. Fanika Gostečnik, Šoštanj	30. Matjaž Meh, Ravne
15. Danica Ravnjak, Šoštanj	31. Ana Verdnik, Šoštanj
16. Luka Ravnjak, Šoštanj	32. Boštjan Obšteter, Ravne

33. Tjaša Rehar, Šoštanj	52. Zvonka Časl, Velenje
34. Vida Rehar, Šoštanj	53. Jože Vovk, Velenje
35. Jure Ostervuh, Ravne	54. Nataša Rošer, Velenje
36. Rok Atelšek, Ravne	55. gospod Kranjc, Šoštanj
37. Maja Pučko, Šoštanj	56. gospa Kranjc, Šoštanj
38. Boštjan Obšteter, Ravne	57. Karel Napotnik, Šoštanj
39. Danica Švarc, Ravne	58. Marija Habe, Velenje
40. Katja Švarc, Ravne	59. Andreja Zupančič, Velenje
41. Rok Gril, Šoštanj	60. Jože Marovt, Braslovče
42. Miran Škrales, Šoštanj	61. Janko Osterman, Braslovče
43. Anton Legnar, Skorno	62. Ana Rotovnik, Šoštanj
44. Bera Marinko, Velenje	63. Vinko Rotovnik, Šoštanj
45. sedem članov PD Polzela (niso posredovali imen in priimkov)	64. Bojan Rotovnik, Šoštanj
	65. Štefka Likeb, Šoštanj

Za register pohodnikov po Trški poti okoli Šoštanja skrbi **Leon Štrban**

Bojan Rotovnik

ZGODILA SE JE - 5 OBLETNICA MO

Mladi se veselimo vsake uspešno izvedene akcije. Ker pravijo: zrno na zrno pogača, kamen na kamen palača, pravimo tudi mi: akcija na akcijo, izlet na izlet, mladinski odsek. Ni le dovolj, da si član planinskega društva le na papirju. Kvaliteta se meri po aktivnosti. In MO PD Šoštanj je kvaliteten.

Prav zato, da 'proslavimo' naše delo in naredimo plan za naprej, smo 2. decembra 2000 na Slemenu obeležili 5. obletnico MO in hkrati izvedli 3. Občni zbor Mla-

dinskega odseka. Udeležili so se ga vsi ustanovni člani MO (iz leta 1995), člani Odbora MO, člani MO, predsednik PD Leon Štrban, tajnica Zinka Moškon, Čebul Danilo in Alenka in gostje: predsednik MK PZS Peter Šilak, Matjaž Hafner (bivši predsednik MK PZS), Zdenka Mihelič (MO PD Ribnica), Mateja Hafner (MO PD Škofja Loka), Dušan Prašnikar in Blaž Češka (MO PD Domžale).

In kaj se je dogajalo? Predstavili smo delo preteklega leta, nato pa sta prišli na vrsto dve pomembni točki: sprejem novega pravilnika MO (glej v uradnih objavah)

A pol prav'te, da "bote" sok ???

Trije predsedniki MK PZS

in izvolitev novega vodstva. Nova načelnica MO je postala Andreja Konovšek, voljeni člani Odbora MO pa Bojan Rotovnik, Jure Grudnik in Borut Potočnik. Odbor MO sestavljajo še mentorji posameznih planinskih skupin (osnovnošolskih, dijaške in študentske), načelnica VO, predsednik PD, in vodje posameznih pododborov (za orientacijo, izobraževanje, izletništvo, propagando).

Ker je bil prisoten tudi novi predsednik MK PZS Peter

Za pridne Zahvale MK PZS

za Brino

za Barbaro

za predsednika Leona

Svoje je povedala Zdenka Mihelič (MO PD Ribnica)

Za pravi rojstni dan še torta

Svečke sta upihnila bivša načelnika Matej in Bojan

Šilak, je podelil zahvale MK PZS. Prejeli so jih predsednik PD g. Leon Štrban, Brina Jerič, Barbara Mavsar in Andreja Konovšek.

In za konec še najboljši del. Kot se za pravo praznovanje rojstnega dne spodobi, smo

prinesli še torto. 5 svečk sta upihnila dosedanja načelnika Bojan Rotovnik in Matej Kortnik.

Večer se je nadaljeval z ogledom diasov, igrah, klepetu...

Najbolj vztrajni so naslednji dan osvojili se Uršljo goro.

Tiha želja vseh je ob odhodu veljala vsem, ki se trudimo in tistim, ki so naša bodočnost - da bi se še srečali in upihnilili tudi deseto svečko.

MO PD Šoštanj SREČNO!!!

Andreja Konovšek

NAJMLAJŠA PLANINSKA SKUPINA

V PD Šoštanj smo v jeseni 2000 dobili najmlajšo planinsko skupino tako po stažu kot po dejanski starosti. To je planinska skupina v Vrtcu Šoštanj, natančneje v enoti Brina. Člani skupine so otroci, stari pet in šest let.

Želja po ustanovitvi planinske skupine v Vrtcu Šoštanj je bila tako v PD kot v vrtcu prisotna že nekaj let. V začetku jeseni lanskega leta pa so le stekli dogovori in ustanovila se je šesta planinska skupina v Mladinskem odseku PD Šoštanj pod vodstvom vzgojiteljic Malusove in Globočnikove. S strani društva pri izvajanju aktivnosti sodelujeta Martina Pečnik in Bojan Rotovnik.

Zastavili smo si program dela, ki je narejen tako, da bomo v prvem letu preizkusili več

različnih možnih načinov izvajanja planinskih aktivnosti za to starostno skupino. Po opravljeni analizi prvega leta si bomo na podlagi pridobljenih izkušenj zastavili program dela v prihodnjem letu.

Program dela v šolskem letu 2000/01:

- jesenski izlet po prvem delu Trške poti okoli Šoštanja,
- predavanje o planinski opremi v mesecu decembru,
- zimski izlet po drugem delu Trške poti okoli Šoštanja,
- predavanje o gorskem svetu z diapozitivi,
- spomladanski izlet na Forhtenek,
- spomladanski izlet z vlakom na Goro Oljko,
- zaključni dvodnevni izlet na Smrekovec s krstom mladih planincev.

Bojan Rotovnik

PLANINSKE SKUPINE NA OSNOVNIH ŠOLAH

Na obeh osnovnih šolah v Šoštanju (KD – Kajuh in Biba Roeck) delujeta planinski skupini. Na OŠ KD – Kajuh planinsko skupino vodi Franci Petek, na OŠ Bibe Roeck pa za planinski podmladek skrbita Danica Švarc in Vida Rehar. Plan izletov skupini sestavljata sproti, glede na razpoložljivi čas in vreme, na izletih pa sodelujemo tudi mladi vodniki iz društva. Med letom se redno udeležujemo tudi planinskih orientacijskih tek-

movanj in tekmovanja Mladina in gore. Skupna akcija obeh skupin in Odbora MO sta Snežkovanje, ki ga izvajamo sami in poletni planinski tabor, ki ga izvedemo v okviru PO MO Savinjskega MDO. Če se želite priključiti kateri od skupin (otroci) ali pa bi želeli vključiti svoje otroke (starši) povprašajte omenjene mentorje. Vsakega novega člana bomo zelo veseli.

Bojan Rotovnik

DIJAŠKA SKUPINA MO PD ŠOŠTANJ

Dijaška skupina uspešno deluje že dobri dve leti. Koordinator oziroma vodja je Matej Kortnik. V tej skupini je 9 članov. Naše dejavnosti so večinoma dvodnevne ali večdnevne ture, ki jih skrbno načrtujemo in jih potem dokaj uspešno izvedemo. Če odpadajo, je za to navadno krivo vreme. Pozimi organiziramo še snežkovanje, (vključeni so tudi osnovnošolci), da bolje spoznamo gorske razmere pozimi. Tam se naučimo uporabljati različne pripomočke, npr. cepin in dereze.

Čez leto se udeležujemo tudi orientacijskih tekmovanj, kjer tekmujemo z ekipami iz drugih društev, kdo se bolje znajde v naravi. Sprva so tri regionalna tekmovanja. Dve najboljši ekipi v posameznih kategorijah se uvr-

tita na državno tekmovanje, kjer so naše ekipe že nekajkrat dosegle visoka mesta.

Ena pomembnejših dejavnosti je tudi ta, da se vsako leto na božič udeležimo pohoda na Sveti Križ, kar je nekaj posebnega. Planinsko društvo nam da vsako leto nekaj koledarjev, ki jih prodajamo in s tem zaslužimo denar, ki ga koristno porabimo za izlete, kamor pač gremo.

Med poletnimi počitnicami smo tudi dejavni, kajti takrat gremo na planinski tabor. Tam delamo krajše in daljše ture, spoznavamo nove pokrajine, pridobivamo novo znanje in se seveda zabavamo in družimo, kar je najbolj pomembno. Druženje dijakov in zabava sta osnovni cilj v dijaški skupini. In to nam kar precej uspeva.

Jure Grudnik

KAKO SE PRIKLJUČITI DIJAŠKI SKUPINI?

Ze pojem dijaška skupina nas opomni ali pa spomni, da je to še zelo mlada skupinica mladinskega odseka. Prav zato nimamo klasičnega načrta preko leta, vendar to ne pomeni, da si ture izmišljujemo sproti ali pa jih sploh nimamo. Kdor misli tako, se

kreproko moti! Dijaki opravimo na leto sedem do osem izletov in se hkrati udeležimo tabora mladih planincev, ki je organiziran v okviru Pokrajinskega odbora mladinskega odseka savinjskega MDO. Na turah se imamo super. Ves čas kramljamo o tem in onem. Ko pa pridemo v kočo, se zadovoljstvo poveča, tako

da pozabimo na utrujenost in morebiti odigramo še kakšno partijo nogometa. Z eno besedo - uživamo! Hkrati pa se trudimo, da bi iz dijaške skupinice naredili dijaško skupino. Torej za vse tiste, ki se radi sprehajate po naših gorah ali pa se radi ob koncu tedna odmaknete od doma in se radi zabavate ob

večernih igrich ob topli koči: **Priključite se nam.** S toplim srcem vas bomo sprejeli med nas. Vse, ki vas to zanima, pokličite Mateja Kortnika na GSM (041) 391-369. Ne bo vam žal!!

Borut Poločnik

ŠTUDENTSKA SKUPINA V PRETEKLEM LETU

V preteklem letu smo skupno počeli kar nekaj stvari. Predvsem se srečujemo na sestankih, na katerih se pogovarjamo in načrtujemo prihodnje akcije. Naša najpomembnejša aktivnost je bil ponovno študentski poletni tabor, ki smo ga organizirali v sodelovanju z mladimi iz PD Velenje.

Letos smo se odpravili na Gorenjsko. Nastanjeni smo bili v gostišču Koren v Podljubelju, v neposredni bližini ruševin taborišča Mauthausen. Od tod je tudi lepo izhodišče za marsikatero turo v bližnje Karavanke, saj se na zahodni strani dvigata Zelenica in Begunjščica (2060 m), na vzhodu pa se začneja graben Košute. Tudi mi smo se med svojim (pre) kratkim bivanjem tam odpravili na obe strani. Kot uvodno in malce lažjo turo smo izbrali Košutico (1968 m), od koder je prelep razgled na obe strani, avstrijsko in slovensko. Tako smo se naslednji dan z že predramljenimi mišicami in uhojenimi »gojzarji« podali čez Kalvarijo na Begunjščico (Veliki vrh - 2060 m). Med hojo smo opazovali Gorenjsko, ki se je kopala v soncu, spoznali Nizozemca, ki so mu vseh naše planine, in pokvarili Matov fotoaparatus. Kakšen dan! V preostalem času smo si bolj ali manj ogledovali znamenitosti Gorenjske. Med njimi predvsem tudi bližnjo Duty-free trgovino in zopet ugotovili, kako vse »lušno« hitro mine.

Poleg vsakoletnega študentskega tabora pa se med letom ukvarjamo še s čim. Večkrat na leto organiziramo kak svoj izlet in seveda, bolj ali manj zagreto, sodelujemo na orientacijskih tekmovanjih. Če me vprašate, kako je biti član študentske skupine, bi lahko rekla samo nekaj - »fajn«!

Barbara Mavsar
vodja študentske skupine

»Kako revni morajo biti ljudje, ki sedaj sredi cigaretne dima razpravljajo o osebnih dogodkih, o oblekah in avtomobilih, sedajle, ko gore žarijo v zahajajočem soncu.«

(Nejc Zaplotnik: POT)

ČE ŠTUDENT NA RAJŽO GRE

Študentski gorniški tabor - Ljubelj 2000

»A 'maš konzerve???'«

»Ste vzeli žogo?«

»Jst mor'm še na bencinsko!!!«

»A 'pol' čelad ne bomo vzeli?«

»Pejte' se solit, mi gremo!«

NA TABOR!!!!!!! ŠTUDENTSKI TABOR!!!!!!!

Daleč je že, daleč poletje. A kljub vsemu, spomini na lepe stvari ostanejo in tako je ostal tudi spomin na tabor študentov MO PD Šoštanj in MO PD Velenje (ter nekaj sposojenih članov iz drugih slovenskih krajev).

Bil je petek, mogoče sobota, ne vem, morda pa je le bil torek ... Skratka, ni pomembno. Pomembno je to, da je se nas je zbralo okoli 11 (pravzaprav je število 'taborečih' nihalo iz dneva v dan), da se odpelje – na Ljubelj ali Podljubelj – no, tja, kjer naj bi vse skupaj potekalo.

Po namestitvi v Gostišču Koren (preurejena bivša karavla v lično 'planinsko postojanko'), smo se odpeljali nazaj proti dolini. Sprehod po Tržiču nam je omogočil, da smo spoznali mesto in dobili prvi vtis o Gorenjcih. Nadaljevali smo z ogledom Dolžanove soteske in Tominčevega slapu. Zaradi nepoznavanja vseh udeležencev je bilo zvečer nujno organizirati spoznavni večer, ki pa je imel zaradi predvidene ture naslednji dan omejeno trajanje.

Cilj prve ture je bila Košutica ali Baba, kot ji pravijo domačini. Pot nas je vodila mimo mejnega prehoda Ljubelj na vrh Starega Ljubelja (prelaz,

Košutica

kjer je bil pred izgradnjo tunela pomemben prehod). Preko Rjave peči smo dosegli Košutico (1968 m) in se spustili do Hajnževega sedla in na planino Korošico. O tem, kako prilegla se je skodelica kislega mleka, sploh ne bi govorili, pa tudi sonce je končno podarilo svoje žarke, tako da se je naš kratek počitek zavlekel za celo uro.

»Na Roblek bom odšel« je bila himna tistega dne, ko smo se preko Kalvarije (ne reče se zastoj tako!) vzpenjali na Begunjščico oz. Veliki vrh (2060 m). Vsekakor na vrhu ni manjkal obvezen planinski krst. Da pa sta vodnici Brina in Andreja ob tem najbolj uživali, ni dvomiti. Pravzaprav se nam zaradi prelepega razgleda in čudovitega dne

Tominčev slap

sploh ni dalo vrniti v dolino, ampak ... Vsekakor se pri povratku nismo izognili Roblekovemu domu. Na Ljubelj smo se vrnili preko Smokuške planine in Zelenice.

Petek je bil dan za počitek. Tako smo dopoldan spet spoznavali lepote Gorenjske (Kranjska Gora, Zelenci...) in se popoldan pomerili v odbojki in badmintonu.

Zadnji dan so se najbolj zagnani odpravili še na Palec (2026 m). No, nekateri so svoje palce na nogah po zadnji noči na taboru, ki je bila primerno obeležena, raje gledali kar v postelji.

Na Begunjščici

Študentska skupina MO PD Šoštanj. Za organizacijsko plat sta poskrbela Barbara in Marko, na turah pa sva takt držali Brina in Andreja. Vsem hvala!

Andreja Konovšek

»Hej, kje pa bo tabor letos?????»

Se še ne ve – predloge zbiramo od vsepovsod – prav bo prišel tudi tvoj – pridruži se nam!!!!

Koča na starem Ljubelju

V zgodnjih popoldanskih urah tiste sobote se je pisana družina študentarje poslovila, potočila solzo ali dve, ter se z mislijo na prihodnji tabor odpeljala novim dogodivščinam naproti.

Da je tabor potekal tako kot je treba, so nam finančno pomagali PD Šoštanj, PD Velenje in

Brez besed

»Takrat, ko je avrikelj vabil naše čute in si me vprašala, če se bomo sem še kdaj vrnili, so se začela moja leta s platinjskim krožkom. Leta s prijatelji, ki verjamejo, da se skupja z naravo sanja lepše sanje v veselju življanja. Hvaležen sem za to pot, ki je zavila iz občutja streh in previsov v skromne, manj znane, a ponosne koticke. Zame so posebna ljubezen.«

Aleš Nosan: Potepanja za večno

PLANINSKA OPREMA

Ob poplavi raznovrstne opreme, proizvajalcev, vedno bolj izpopolnjenih izdelkov je izbira planinske opreme čedalje boljša, a hkrati tudi težja. Vedno je treba iskati kompromis med našimi zahtevami in denarjem, ki ga namenimo za nakup. Vselej pa moramo pri izdelku najti primerno kakovost, udobnost in varnost. V nadaljevanju je opisanih nekaj podatkov kot zanimivost ali napotek pri nabavi izbranih izdelkov, ki najpogosteje predstavljajo prvi nakup ob začetku naših zahajanj v gorski svet.

Planinski čevlji

Čevlji so osnova za varno hojo po gorah! Zato si vzemimo čas za nakup in zbiranje koristnih informacij. Osnovne zahteve lahko strnemo v nekaj točk:

- naj ne bodo pretirano težki (610- 690 g);
- naj imajo pohodniški vibram podplat ali t.i. multigrif (Vibram Aconcagua, Clusaz, Crampone ali A7, Contagrip);
- naj imajo oblazinjen, vodotesni jezik z za-

- nesljudim uravnavalcem položaja,
- naj imajo tanjšo in ožjo obrobnico (obrobni trak nad podplatom) iz mehkeše kakovostne žlebičaste gume;
- naj imajo petni blažilec tresljajev (zaželjen je dušilec);
- naj imajo enojno oz. dvojno zaščito kapice čevlja (npr. kevlar);
- naj bodo nekoliko višji in naj se dobro oprijemajo gležnja, zlasti če veliko hodimo sami ali ponoči;
- naj imajo dober prezračevalni sistem (npr. Aero-Step, Air-Active-System, Airflex), s katerim velja uskladiti naše funkcionalne nogavice;
- naj imajo uture za avtomatske dereze;
- naj imajo visokokakovostni zamenljivi vložek z antibakterijskimi in antimikotičnimi lastnostmi, ki prevaja vlago (notranji sistem ali sistem blazin iz membran, ki so združljive s funkcionalnimi nogavicami);
- material za zunanjo lupino naj bo po možnosti iz enega kosa; gladki kevlar, vodood-

Vir: Bine Mlač - Oprema za gore in stene

bojne različice nubuka (npr. Antifibio/Nubuk), vodoodbojno usnje Endura. Če je le možno se odločite za usnje npr. tovarn Hanwag, Reichle, Lova, Salomon in seveda naši Alpina in Planika.

Pred nakupom se moramo tudi jasno odločiti, v kakšnih razmerah bomo čevlje uporabljali: za hojo po sredogorju, za poletno hojo po visokogorju, za snežne razmere, ter kako pogosto jih bomo uporabljali: za nekaj izletov v času poletnih počitnic ali ob vsakem koncu tedna.

Pohodniške hlače

Za hlače velja nekaj osnovnih zahtev s področja fiziologije.

- A) Platnene hlače iz čistega (po možnosti česanega) bombaža, ki se napijejo znoja, so izredno škodljive za ledvice in križ. Stalno so mokre od znojenja po hrbtu, pa tudi sušijo se zelo dolgo. Prava rešitev bi bila npr. mešanica poliestra (50 %) in bombaža (50 %).
- B) V poletnih mesecih, zlasti še takrat, ko je zelo vroče, naj bi pod hlačnicami neovirano krožil zrak. Zaradi tega morajo biti hlačnice ohlapne in spodaj odprte. Vendar, ko nenadoma po kakšnem gorskem pobočju ali na grebenih zapiha veter, naj jih ne bi prepihal. Take hlače morajo biti namreč uporabne tudi za jesen, za prehod iz toplega na hladnejše.
- C) Hlače morajo ohranjati ali zadržati vsaj toliko toplote, da lahko mišična vlakna delujejo brez motenj ali celo poškodob. Zelo pomembna so kolena, ki so že tako občutljiva na mraz. Zato morajo biti hlače na kolenu obvezno ojačane še z eno plastjo!

Pohodniške hlače naj bodo lahke in udobne, čimbolj prožne, če niso vodoneprepustne, naj se hitro osušijo, čimbolj trpežne, odporne do obrabe ter iz mikrovlaknen oz. visoko izpopolnjenih vlaken (športna tekstilna vlakna), ki

odvajajo notranjo vlago in uravnavajo ali izolirajo toploto.

V trgovino se podajte s čevlji, hlače dobro popitajte in si ogledite sešita, prešita ali zlepljena mesta, preizkusite hlače v sedečem položaju, v upogibu, razkoraku in dolgem koraku in si pošteno odgovorite, ali so vam hlače udobne, ali vas mogoče ne moti (napolnjen) stranski žep.

Pregled najpomembnejših materialov za hlače:

- bombaž: se lahko uporablja samostojno, najboljši pa je v mešanici z najlonom ali poliestrom;
- volna: se uporablja v mešanicah ali kot dodatna zelo tanka izolacijska plast. Najpogosteje gre za čisto striženo volno (zelo cenjen je Ortovoxov lanatex);
- poliamidi: lahko jih delimo v tri skupine. V prvo sodijo tanke, zračne tkanine iz poliamida, ki so za lažje ture v poletnih dnevih. Precej trpežnejši, a še vedno dovolj tanki in lahki materiali iz kordure so za zahtevnejše gorske izlete in hladnejša jutra (Cordura firme DuPont). Za zahtevnejše alpske ture sta se uveljavili nekoliko debelejši DuraRip in DuraStrech Corduri;
- poliestri: posebno mesto zavzemajo hlače iz flisov, ki so prikladne za vrsto dejavnosti čez vse leto, zlasti se obnesejo v alpskem visokogorju, tudi v vetrovnih zimskih dnevih. Vodična mesta zavzemajo Polartec 1000 in flisa (poliester) s trgovskimi oznakami Sportant in K2. Visoko oceno vzdržljivosti imata Aleuitian 275 (izdelovalec Lowe Alpine) in material Trevira micro sensite 250;
- izjemni material švicarskega izdelovalca Schöller AG: doslej najučinkovitejša mešanica naravnih in sintetičnih vlaken. V mešanicah prevladuje poliamid, ki je osnova za lahke, prožne hlače iz t.i. bielastičnih materialov. Njihova raztegljivost po širini in dolžini dosega tudi 35 %. Hlače so

odporne do obrabe, dokaj neprepustne za veter in se zelo hitro sušijo. Uveljavljene trgovske znamke Schööllerja: DrySkin, DrySkin Extreme, Schööller Light, Dynamic, Chamonix, Kevlar/ Keprotec (za ojačitve).

Čelade

Če vam je kaj do svoje glave, si za izlete v visokogorje nabavite čelade! Klasična gorniška čelada ne presega vrednosti 10.000 SIT, kar je vsekakor zelo malo v primerjavi s tistim, kar lahko povzroči padajoče ali po malomarnosti sproženo kamenje, morebitni padci ali zdrsi.

Lobanjo štiti pred zlomom s tem, da udarce razširi na vso površino in lobanjsko bazo, tako da energijo sunka sprejme in hkrati ublaži. Prvo nalogo čelada opravi že s tem, da se ne zlomi. Drugo opravilo navzkrižni pasovi, mreže ali penaste snovi znotraj čelade. Tretjo pa primeren blažilni obod, če pride do nevarnega sunka s strani, od spredaj ali od zadaj.

Pri nakupu bodimo pozorni na naslednje:

- čelada mora imeti preizkus UIAA oz. napis CEN, kar je razvidno iz nalepke, na kateri običajno piše samo CE, pomeni pa, da ustreza standardu EN;
- teža običajnih čelad je med 420- 480 g;
- datum izdelave ne sme presegati štirih let;
- čelado pomerjamo s tanjšo volneno kapo na glavi. Ustreznost preverimo tudi tako, da med glavo in čelado vtaknemo ožji del kazalca. Čelada z nastavljivim obodnim pasom oz. z blazinico naj ima prednost, saj nam omogoča, da pod čelado nosimo tudi volneno kapo. Ta obseg se navadno giblje 54- 60 cm;
- čelade naj ne bi mogli potisniti niti naprej niti nazaj, niti levo niti desno;
- naj ima zračenje skozi luknjice in reže v lupini, ki pa naj ne bodo previsoko, zlasti če nimajo notranjih zapor za vodo;

- trakovi naj bodo pritrjeni v obliki črke Y z zatiljnim prečnim trakom, ki ima uravnavno zaponko;
- dobro pogledjmo, če lupina čelade nima drobnih razpok ali prask, ki so globlje od 0.5 mm in daljše od 20 mm (velja za rabljene čelade).
- Pri oblikovanju in uvajanju novosti so najdlje prišle firme Petzl (EcrinRoc), Salewa in Camp (RockStar, HighStar).

Pohodniške palice

Uporaba pohodniških palic je stvar lastne presoje. Nekateri menijo, da se zavoljo uporabe palic zmanjšuje splošna koordinacijska sposobnost in čut za ravnotežje, drugi pa zatrjujejo, da uporaba palic zmanjšuje bolečine v kolenih oz. preprečuje morebitne poznejše okvare. Dejstvo pa je, da palice močno razbremenijo telo pri hoji, kar so dokazali z merjenjem tlaka pri obremenitvi palic. Po izračunih navajajo, da pri hoji po ravnem razbremenimo spodnji del telesa v eni uri za 13 ton, pri hoji navzgor za 28 ton in pri hoji navzdol za 34 ton (B. Mlač, str.338).

Vsekakor so obvezna oprema za hojo v snežnih razmerah.

Ob izbiri palic je dobro upoštevati:

- uporabljamo zložljive palice po načelu teleskopa, dvo-, tro-, redkeje štiridelne;
- uporabljamo sistem podaljševanja s stožčastim vijakom;
- krplice naj bodo večje od krplic običajnih smučarskih palic zaradi ugrezavanja v sneg;
- krplice naj bodo snemljive (uporaba dodelnih palic za lavinsko sondo, hoja poleti);
- ročaji naj bodo iz mehkih snovi, da si jih lahko dobro oprimemo, dobro naj izolirajo in ublažijo udarce;
- zapestne zanke naj bodo iz neoprenskih vlaken, da se ne vlažijo, in najmanj 2 cm široke, da se ne zarežejo v zapestje.

Proizvajalcev pohodniških palic je veliko, naj-

kakovostnejše pa ponujajo Lekisport Swiss, Komperdell, Gabel, Kohla in Gipron.

Osnovna tehnična oprema

Osnovno tehnično opremo predstavljajo spodnji (sedežni) plezalni pas, 4 m pomožne vrvice premera 7 mm in dve hruškasti vponki z matico, ki nam služijo za izdelavo samovarovalnega kompleta, ki ga uporabljamo pri hoji po zelo zahtevnih poteh, kjer je pot varovana z jeklenicami.

Plezalnih pasov je ogromno vrst, saj je njihova uporaba zelo razširjena - od gorništa, športnega plezanja, alpinizma, do odpravarstva; prav tako so različne razmere, v katerih se uporablja. Za gornišvo sta osnovni dve zahtevi, ki se jih držimo. To sta standard UIAA oz. CE, ki jih izdelek mora dosegati, in udobnost. Ob nakupu plezalni pas preizkusimo stoje, pri nameščanju naj se najprej zapne trebušni del pasu, nato se uravnajo bedrne zanke, prednost imajo kovinske uravnavno-zapenjalne zaponke, ki naj bodo po možnosti dvodelne in ročno nastavljive, dobro je napraviti tudi preizkus visenja.

Ob nabavi kakršnekoli opreme je pomembno, da se takoj tudi seznanite z načinom vzdrž-

vanja. Kar je še posebej pomembno za nove materiale, ki lahko kjub visoki kvaliteti ob neprimernem vzdrževanju postanejo kmalu neuporabni.

Kadar razmišljamo o nabavi tehnične opreme, se moramo zmeraj vprašati, ali jo sploh znamo uporabljati. Svoje (ne)znanje moramo čimprej preveriti! Mogoče pri znancih, ljudeh, za katere menimo, da so bolj izkušeni, pri vodnikih na društvenih izletih ali pa se priključite kakšni vzgojno-izobraževalni akciji (Planinska šola v okviru Mladinskega odseka, Šola varne hoje v okviru Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije, televizijske oddaje).

Naj bo vaš korak v hribih strumen in varen!

Martina Počnik

Viri:

1. Bine Mlač: Oprema za gore in stene, Planinska zveza Slovenije, Ljubljana, 1999.
2. Katalog jesen- zima 2000, Iglu šport, Ljubljana, 2000.
3. Teze za tečaj za mladinske vodnike, Planinska zveza Slovenije, Ljubljana, 1987.

AKCIJE MLADINSKEGA ODSEKA PD ŠOŠTANJ ZA LETO 2001

KDAJ?	KAJ?	ORGANIZATOR oz. VODJE IN VODNIKI
16. – 19. februar	SNEŽKOVANJE ZA OSNOVNOŠOLCE in DIJAKE (Koča na Naravskih ledinah)	Bojan, Matej, Blanka
24. – 25. februar	2. SREČANJE MLADIH PLANINCEV Savinjskega MDO (dijaki in študentje)	PO MO SMDO
marec	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – PD Gornji Grad	Barbara
17. marec	Z MATOM NA SMREKOVEC	Študentska skupina Mato Novak
21. april	ŠTUDENTSKI VEČER	Barbara
27. april	IZLET PO POTEH ŠALEŠKE TRANSVERZALE	Študentska skupina
julij	PLANINSKI TABOR ZA OSNOVNOŠOLCE	Odbor MO Martina
julij - avgust	ŠTUDENTSKI POLETNI TABOR	Barbara v sodelovanju z MO PD Velenje
avgust	TABOR MLADIH PLANINCEV (15 – 19 let)	Dijaška skupina v sodelovanju z PO MO SMDO
september	KRIŽEVNIK (2 dni)	Študentska skupina Martina
29. september	6. srečanje mladih planincev (osnovnošolcev) Savinjskega PO MO	PO MO SMDO
oktober	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – MO PD Velenje	Barbara
31. oktober	PO BREZPOTJIH SAVINJSKIH ALP	Bojan v sodelovanju z MO PD Velenje in MO PD Gornji grad
17. november	Tekmovanje MLADINA IN GORE (regijsko tekmovanje)	MK PZS
november	PLANINSKO ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE – MO PD Rečica ob Savinji + MO PD Mozirje	Barbara
25. december	BOŽIČNI POHOD Z BAKLAMI NA SV. KRIŽ (1051m)	Študentska skupina Bojan, Matej, Martina
31. december 2001 – 1. januar 2002	SILVESTROVANJE	Študentska skupina

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

vabi vse člane in simpatizerje
na

OBČNI ZBOR

ki bo v soboto, 3. marca 2001, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega društva Šoštanj.

Dnevni red:

1. Otvoritev in pozdrav ter izvolitev organov Občnega zbora
2. Poročila predsednika, blagajnika in predstavnikov odsekov
3. Poročilo Nadzornega odbora
4. Razprava na podana poročila
5. Razrešitev dosedanjega predsednika PD, članov UO PD in Nadzornega odbora
6. Predstavitve kandidatov za predsednika PD, člane UO PD in člane Nadzornega odbora
7. Volitve in razglasitve
8. Program dela za leto 2001
9. Razno

Predsednik PD Šoštanj:
Leon ŠTRBAN

KANDIDACIJSKI POSTOPEK

UO PD Šoštanj razpisuje kandidacijski postopek za:

- > Predsednika PD
 - > Voljene člane UO PD
- za mandatno obdobje dveh let.

Kandidati morajo biti člani PD Šoštanj ter morajo poslati pisno kandidaturo vključno do
24. februarja 2001 na naslov:

PD Šoštanj, Aškerčeva 3a, 3325 Šoštanj

AKTIVNOSTI PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ V LETU 2001

DATUM	AKTIVNOST	ZAHTEVNOST	VODJA IN VODNIKI
13. januar	Pohod Rogla, 1517 m - Osankarica	lahka pot	VO - Matej Kortnik, Jure Drev
20. januar	Gora Ojlika, 733 m - "Zdravju naproti"	lahka pot	VO - Evgen Drvarič, Brina Jerič
10. februar	Pohod na Peco, 2125 m	zahtevna pot	VO - Matej Kortnik, Evgen Drvarič
16.-19. februar	Snežkovanje za osnovnošolce in dijake (Koča na Naravskih ledinah)	/	MO - Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Blanka Gagulič
3. marec	Občni zbor	/	UO PD Šoštani
4. marec	Pohod po Trški poti	lahka pot	vsı vodniki
11. marec	Turno smučanje na Smrekovcu	lahka turna smuka	VO - Bojan Rotovnik, Danilo Čebul
marec	Planinsko orientacijsko tekmovanje PD Gornji Grad	/	MO - Pododbor za orientacijo
21. april	Trnovski gozd, Čaven, 1185m - Sinji vrh, 1002m	lahka pot	VO - Martina Pečnik, Andreja Konovšek
20. maj	Zasavska pot (nadaljevanje), Janče, 795 m	lahka pot	VO - Evgen Drvarič, Brina Jerič
25. junij	Begunjsčica, 2060 m	zahtevna pot	VO - Brina Jerič, Andreja Konovšek, Matej Kortnik
14. in 15. julij	Montaž oz. Poliški Špik - Italija, 2753 m	zelo zahtevna pot	Bojan Rotovnik, Jure Drev, Miran Hudej
julij	Tabor mladih planincev - OŠ	/	Odbor MO - Martina Pečnik
julij	Študentski gorniški tabor	/	MO - študentska skupina
avgust	Tabor mladih planincev (15 - 19 let)	/	MO - dijaška skupina v sodelovanju z PO MO SMDO
12. avgust	Lepenatka, 1425 m - Rogatec, 1557 m	zelo zahtevna pot	VO - Evgen Drvarič, Martina Pečnik
1. in 2. september	Triglav, 2864 m	zelo zahtevna pot	VO - Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Danilo Čebul, Martina Pečnik

8. september	Srečanje planincev SMDO, Koča na Loki pod Raduho, 1534 m	lahka pot	predsednik PD in Miran Hudej
30. september	Pohod ob občinskem prazniku in mesecu rekreacije – Smrekovec 1599m	lahka pot	VO - Bojan Rotovnik
14. oktober	Dleskovaška planota (družinski izlet)	lahka pot	VO - Danilo Čebul, Andreja Konovšek
oktober	Planinsko orientacijsko tekmovanje MO PD Velenje	/	MO – Pododbor za orientacijo
27. oktober	Izlet v neznano	lahka pot	predsednik PD in Miran Hudej
18. november	Uršlja gora, 1699 m	lahka pot	VO - Martina Pečnik, Andreja Konovšek
november	Planinsko orientacijsko tekmovanje MO Rečica / Savinji + MO Mozirje	/	MO – Pododbor za orientacijo
25. december	Božični pohod na Sv. Križ, 1051 m	lahka pot	vsi vodniki

Za udeležbo na izletih sta potrebni ustrezna psiho- fizična pripravljenost in oprema. PD Šoštanj si pridržuje pravico do sprememb datumov navedenih v seznamu.

SEZNAM VODNIKOV PD ŠOŠTANJ

	naslov	pošta	telefon	GSM	vodniška kat.
Andreja Konovšek	Lokovica 61	Šoštanj	58-82-627	031/ 869 927	A*
Bojan Rotovnik	Aškerčeva 11	Šoštanj	898-33-99	/	A, B, D
Brina Jerič	Kardejev trg 3	Velenje	58-68-905	041/ 432 368	A
Danilo Čebul	Prešernov trg 4	Šoštanj	58-82-510	041/ 776 432	A
Evgen Drvarič	Tovarniška pot 7	Šoštanj	58-81-042	/	A, B
Jure Drev	Lokovica 99	Šoštanj	58-81-799	041/ 776 269	A
Martina Pečnik	Lepa Njiva 1	Šoštanj	58-81-268	/	A, D*
Matej Kortnik	Čemšenik 18	Čemšenik	/	041/ 391 369	A, B, D
Miran Hudej	Lokovica 17 A	Šoštanj	58-82-744	041/ 776 268	A

Opomba: * pripravnica za označeno kategorijo

OPISI IZLETOV PD ŠOŠTANJ

Turna smuka – Smrekovec (1577 m), 11. marec 2001

*Vodnika: Bojan Rotovnik, Danilo Čebul ml.
Zahtevnost: lahek turni smuk.*

Turno smučanje je ena od oblik gibanja po zasneženem hribovju. Že iz samega poimenovanja lahko sklepamo, da pri gibanju uporabljamo smuči, tako pri hoji navzgor ali po ravnem kot pri spustu.

PD Šoštanj želi turno smuko približati vsem tistim planincem, ki zahajajo v gore tudi pozimi. Ker veliko planincev še ne premore lastne opreme za turno smučanje, bo zato izlet prilagojen tako tistim s turno smučarsko opremo kot tistim, ki bodo alpske smuči nesli na vrh na ramenih. Izlet se bo pričel predvidoma (odvisno od snežnih razmer) pri Sp. Berložniku in za vzpon bomo uporabili klasični pristop do Doma na Smrekovcu 1375 m.

Da pa bo turna smuka pestrejša, bo PD Šoštanj v sodelovanju z oskrbnikom planinske kočice Fikom organiziralo družabno tekmovanje, in sicer za dvojice. Vsak par se bo vzpel od doma na vrh Smrekovca 1577 m (peš ali na smučkah), smučal po zahodni strani Smrekovca in se po gozdni cesti vrnil do doma. Ker bo to družabno tekmovanje, bo zmagovalec tisti, ki bo imel najbolj povprečni čas. Za zmagovalca so predvidene tudi simbolične nagrade.

Po kosilu se bomo vrnili nazaj na izhodišče predvidoma po drugi poti, kot smo se vzpenjali.

Izlet bo celodnevni in od vsakega udeleženca se pričakuje osnovna smučarska oprema, osnovno znanje smučanja ter dovolj kondicije za vzpon na vrh v skupini. Izlet spada v kategorijo lahkega turnega smuka in je kot takšen primeren tudi za tiste, ki še nikoli niso okusili turnega smuka.

Trnovski gozd (Čaven 1185 m - Sinji vrh 1002 m), 21. april 2001

*Vodnici: Martina Pečnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: lahka označena pot, čas hoje
okoli 7 - 8 h.*

Po Trnovskem gozdu se PD Šoštanj še ni organizirano potepalo, zato bo tale izlet kar prav prišel, da spoznate še nove kotičke Slovenije.

Čaven je skupno ime za južni rob planote Trnovski gozd, ki se strmo dviga nad Vipavsko dolino zahodno od Ajdovščine. S Čavna se bomo preko Kuclja podali do kočice Antona Bavčerja, kjer je tudi žig Slovenske planinske poti.

Najzanimivejši del poti bo pot Po robu proti Sinjemu vrhu. Pot je zelo razgledna in pelje ves čas po robu na južni strani Trnovskega gozda. Pod nami bo vseskozi Vipavska dolina in če bo vreme dopuščalo, bomo preko Krasa lahko videli tudi morje. Pot pelje po zmerno valovitem kraškem svetu po travnikih, gozdovih, med nizkim grmovjem, po skalnih grebenih in tudi mimo samotnih kmetij. V pomladnih dneh je to najlepše, saj so travniki polni živopisanega cvetja in fotografi bodo tu imeli kaj delati. Ob poti pa je tudi kar nekaj znamenitosti: spomenik Jožefu Ressleru – izumitelju ladijskega vijaka, naravno okno – Otliška jama, vas Otlica...)

Zasavska pot - Na Janče (794 m), 20. maj 2001

*Vodnika: Evgen Drvarič, Brina Jerič.
Zahtevnost: lahka pot.*

Pot, ki nas bo vodila po Zasavskem hribovju, je vključena v Zasavsko planinsko pot. Izhodišče naše poti je Litija. Preko Širmanskega hriba bomo nadaljevali pot proti Kamplovemu vrhu (716 m). Tu se nam odpre lep ogled na severno stran; pred nami je Veliki vrh (622 m), levo se vidi del Golišča, na vzhodu pa se dviga temni Komplov hrib. Lepi so pogledi na vasi ob poti vse tja do našega cilja – to je vasice Janče. Tu je planinski dom in žig ZPP (Zasavske planinske poti). Od doma nadaljujemo pot preko Bulatinovega vrha in se spustimo v kraj Jevnica.

Hoje bo skupaj za 6 - 7 ur.

Begunjščica - Veliki vrh (2060 m), 25. junij 2001

*Vodniki: Brina Jerič, Andreja Konovšek,
Matej Kortnik.
Zahtevnost: lahka, deloma zahtevna pot.*

Begunjščica je eden najlepših in najmarkatnejših vrhov v Karavan-
kah in zato pogosto cilj planinskih skupin. Dostopna je z več strani (Šentanske doline oziroma Ljubelja na vzhodu, doline Završnice na zahodu, Zelenice na severu in Begunj na jugu). Nas bo krožna pot vodila izpred hotela Garni, pred mejnim prehodom Ljubelj (1058 m), čez Bornove tunele, ki so ostaniki obeh vojn, do planine Prevala (1311 m). Tu se bomo odpočili in se okrepčali, saj nas nato čaka strm vzpon na vrh Begunjščice oziroma do njene najvišje točke Veliki vrh (2060 m). Vrh

je izredno markanten in ob dobri vidljivosti se vidi daleč naokoli. Spustili se bomo topoma do Zelenice (1536 m), kjer so pozimi urejena smučišča, poleti pa prijetne poti za pohajkovanja. Spust do naše končne točke Ljubelja bo trajal še kakšno uro po dobro uhojeni poti.

Tura je izredno prijetna in razgledna.

Posebnosti: dom na Zelenici je pogorel.

Dolžina ture: Ljubelj – čez Bornove tunele do Prevala 2 uri, Preval – Veliki vrh 2,5 uri, Veliki vrh – Zelenica 1,5 ure, Zelenica - Ljubelj 1,5 ure. Skupno torej za okoli 8 ur hoje.

Montaž oz. Špik nad Policami (2754 m) - Italija, 14. in 15. julij 2001

Vodniki: Bojan Rotovnik, Jure Drev, Miran Hudej.

Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot.

"Montaž je najvišji vrh Zahodnih Julijskih Alp in za Triglavom drugi najvišji vrh celotnih Julijskih Alp. Kar pa se tiče razsežnosti, pa bi mu v Julijskih Alpah stežka našli primero. Njegova velikanska gmota obvladuje tri doline: Zajzero, Dunjo in Reklanico. Vsaka od teh dolin mu daje svojstven pečat. Najmanj strma je sončna reklanska stran, vendar tudi tod prevladujejo stene. Sredi pobočij se je na tej strani oblikovala prostrana terasa Pecol, nad katero se vzpenja trapezasta vršna zgradba Montaža."

(Tine Mihelič, vodnik Julijske Alpe)

Montaž je že od nekdaj spadal med najbolj zaželjene cilje ljubiteljev Julijskih Alp. Najlažji pristop, ki še vedno spada v kategorijo zelo zahtevne označene poti, pelje iz južne strani in tega bomo uporabili tudi šoštanski planinci za pristop.

Hoje po večinoma zelo zahtevni označeni poti bo za okoli 8 ur in ker je na pobočjih Montaža velika nevarnost padajočega kamenja, bomo vsi uporabljali čelade. Na izlet se bomo odpravili z manjšim avtobusom, saj pot na

Montaž ne dovoljuje številčne skupine.

Lepenatka (1425 m) - Veliki Rogatec (1557 m), 12. avgust 2001

*Vodnika: Evgen Drvarič, Martina Pečnik.
Zahtevnosti: zelo zahtevna pot.*

Rogačeva skupina ("Mrtvi menih" po ljudskem izročilu) sodi vsekakor med manj obiskane predele Savinjskih Alp. Grebenško pogorje skoraj samostojno kraljuje nad Gornjegrajsko kotlinico, Zadrečko dolino, Lubenskimi, Lučnico in Podvolovljekom. Obdano z obsežnimi gozdovi, pašniki in samotnimi kmetijami je kot nalašč za poletno vandranje po gorah.

Naš začetek bo prelaz Črnivec (902 m), od koder bomo po zložni poti čez gozd krenili proti Kranjski rebri (1435 m) ali vrhu Kašne planine, kot velja pri domačinih, kjer se že začne svet pašnikov. Ti nas bodo spremljali tudi naprej proti Lepenatki (1425 m) do sedla Kal, kjer je PD Gornji Grad uredilo lep lesen bivač, ki je po dogovoru lahko tudi odprt. S Kala bo naš pogled že uprt v naslednji cilj - Veliki Rogač, ki so ga izdelovalci kart spremenili v Veliki Rogatec (1557 m). Glavni greben je razdeljen na dva dela - južni ima obliko slemena, severni (višji) pa podobo stožca, katerega konica je glavni vrh. S Kala vodi na vrh čez skalni greben zelo zahtevna pot, ki je precej izpostavljena in varovana le z nekaj klini v samem začetku. Z Velikega Rogača se bomo mimo Riherja spustili v dolino Lučnice in v Lučah končali naše druženje. Izlet je nekakšna alternativa izletom v visokogorje, kamor se ponavadi poleti tudi odpravljamo. Vendar kljub temu ljubitelji "prepadnih pogledov" ne bodo prikrašani, prav tako pa bodo uživali vsi ljubitelji popotovanja po samotnih gozdovih in pašnikih Zgornje Savinjske doline.

Čas hoje: Črnivec - Lepenatka (4 h), Lepenatka - V. Rogač (1 h), V. Rogač - Lučnica (2.5 h) ter 30 min do Luč.

Triglav (2864 m), 1. in 2. september 2001

*Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Danilo Čebul ml., Martina Pečnik.
Zahtevnost: zelo zahtevna označena pot.*

Očak naših gora in gora v slovenskem grbu je cilj šoštanjskih planincev vsaki dve leti. Tako se bomo tudi v letu 2001 podali na najvišji slovenski vrh, Triglav (2864 m), a tokrat po malo drugačni poti kot v preteklih letih.

Vzpon bomo pričeli pri Aljaževem domu v Vratih (1015 m) in se preko Praga povzpeli na najvišje ležečo planinsko kočjo v Sloveniji, Triglavski dom na Kredarici (2515 m). V tej kočji bomo tudi prenočili.

Vzpon na vrh bomo opravili glede na vremenske razmere. To pomeni, da lahko vrh Triglava (2864 m) osvojimo že prvi dan popoldan ali drugi dan zgodaj zjutraj. Za pristop na vrh bomo uporabili grebenško pot od Kredarice na vrh in nazaj.

Drugi dan se bomo od Kredarice mimo Doma Valentina Staniča (2332 m) spustili v alpsko dolino Kot, kjer nas bo čakal tudi avtobus.

Na dvodnevem izletu bo hoje za okoli 8 ur dnevno in premagovali bomo velike višinske razlike. Pot od Kredarice na Triglav je zelo zahtevna označena pot, na drugih delih poti pa bomo na določenih mestih naleteli na posamezne odseke zahtevne poti. Zaradi

zahtevnosti poti se bomo na izlet podali z manjšim avtobusom (okoli 30 sedežev).

Smrekovec (1599 m), 30. september 2001

Vodnika: Bojan Rotovnik, Andreja Konovšek.
Zahtevnosti: lahka označena pot.

Smrekovec (1599 m) je najvišji vrh občine Šoštanj in zato bo Planinsko društvo Šoštanj ob prazniku občine in mesecu rekreacije izvedlo 1. pohod na najvišji vrh občine. Pohod ima namen postati tradicionalen, saj je bil Smrekovec že od nekdaj "hišna" gora šoštanjčanov.

Pohod se bo pričel pri gostišču Grebenšek v Belih Vodah. Pot nas bo vodila preko Honca (817 m) in Zg. Berložnika do Doma na Smrekovcu in nato vse do vrha Smrekovca.

Predvidoma se bomo vračali po drugi poti. Vzpon na vrh Smrekovca nam bo vzel dobre 3 ure časa in spust od doma dobri 2 uri. Pot po vsej dolžini spada v kategorijo lahke označene poti in zato se lahko pohoda udeleži vsakdo, ki je zmožen okoli 6 ur zmerne hoje v skupini.

Dleskovška planota - družinski izlet, 14. oktober 2001

Vodnika: Danilo Čebul, Andreja Konovšek.
Zahtevnost: lahka označena in deloma neoznačena pot.

Dleskovška planota ali Veža, kot ji pravijo

domačini, je ena najlepših planot v naši neposredni okolici. Skriva mnogo zanimivosti, ki le čakajo pozornega planinca, da jih odkrije. Tudi mi bomo poskušali odkriti vsaj delček te lepote in se bomo v okviru družinskega izleta v jesenskem času podali na ogled čudovite barvne igre narave, kar nam lani zaradi slabega vremena ni uspelo. Pot bomo pričeli na Ravnem polju in jo nadaljevali preko pl. Podvežak in Tolstega vrha (1986 m) do

Vodotočnika (edinega visokogorskega jezera v Savinjsko-Kamniških Alpah), kjer bomo imeli prvi daljši počitek. Nadaljevali bomo do Korošice, kjer nas bo čakal čaj v planinski koči. Ob povratku si bomo ogledali tudi cerkev na Molički peči in se nato preko Sedelca napotili do pl. Ravne, kjer se bo naša hoja zaključila.

Družinski izlet ni namenjen le družinam, ampak ta naziv pomeni, da so izbira poti, tempo hoje in pogostost počitkov prilagojeni mlajšim udeležencem, dobrodošli pa so vsi ljubitelji hoje v jesenski naravi.

Čas hoje: pl. Podvežak - Vodotočnik (2 h), Vodotočnik - Korošica (1 h), Korošica - Molička peč (1 h), Molička peč - pl. Ravne (2 h). Skupno torej 6 ur hoje po poti s stalnimi manjšimi vzponi in spusti. Temu je potrebno dodati še skupno okoli dve uri počitka na treh različnih lokacijah (Vodotočnik, Korošica in Molička peč), tako da dobimo en dan prijetnega druženja v objemu lepote Dleskovške planote.

Opise so pripravili:

Bojan Rotovnik,
Brina Jorič,
Eugen Drvarič,
Martina Počnik,
Andreja Konovšek

MIŠIČNI KRČI

Hoja je hkrati vadba in sprostitvev, je način zdravega sprejemanja kisika, a tudi priložnost, da s polnimi pljuči uživamo v naravi, saj nam njena lepota polepša dan.

Med hojo pa se lahko zgodi, da nas zagrabi krč. To je neprijetna bolečina in verjetno ob misli nanjo ne ostaneš ravnodušen.

Kaj pravzaprav krč sploh je, kaj ga povzroča in kako ga lahko preprečimo?

Krč je verjetno najlažje definirati kot nehoteno in nenadno boleče delovanje mišic na manjšem področju, pri katerem se spremeni zlasti njihova napetost.

Ko nas krč zagrabi, je najbolje, da prizadeto mišico zelo nežno masiramo s prsti. Prav tako lahko pomaga, če nanjo položimo led (če ga le imamo v bližini).

Kljub temu da se fiziologi trudijo raziskati vzrok krčev, jim še ni uspelo odkriti razloga zanje. So pa ugotovili, kaj so glavni faktorji, ki najverjetneje vplivajo na nastanek le-teh.

Med te dejavnike sodijo:

- **Temperaturne spremembe okolja** - na te sami ne moremo vplivati, lahko pa vplivamo na temperaturne spremembe svojega telesa, tako da se pred hojo oz. rekreacijo ogrejemo in naredimo kratek razteg* mišic. S tem povečamo gibljivost in prožnost mišic.

*Razteg : stopimo malo več kot 1 m vstran od ograje, stebra, drevesa ali kakšne druge opore in z levo nogo naredimo dolg korak naprej - roke položimo na oporo v višini ramen. Pokrčimo koleno leve noge in potisnemo boke naprej proti opori, tako da čutimo razteg v mečih desne noge, ki je zadaj. Zadržimo 15 do 20 sekund, zamenjamo nogi in nato vse skupaj še enkrat ponovimo.

- **Utrujenost** - utrujenost mišic povzroči, da je sposobnost hotenega krčenja mišic manjša in tako pri normalnem krčenju mišic lažje pride do »kratkega stika«.
- **Dehidracija** - z dehidracijo je povezano porušeno ravnovesje elektrolitskih mineralov. Kalij in natrij sta elektrolitska minerala in sodelujeta pri krčenju in sproščanju mišic. Pri znojenju in dihanju ta dva minerala izgubljam, to pa lahko povzroči dehidracijo. Poleg teh dveh sta pomembna tudi kalcij in magnezij.
- **Spremembe v zvezi z ožiljem** - pretesne nogavice, hlače, oblačila ...

Kaj torej lahko narediš, da se izogneš temu neprijetnemu občutku, ki se zgodi v trenutku?

- Pred hojo se ogrej in raztegni mišice.
- Med hojo uživaj dosti vode.
- Jej hrano, bogato s kalijem (banane), natrijem, kalcijem in magnezijem (najdemo jih v mleku, jogurtu, žitaricah, polnozrnatem kruhu,...).

Želim prijetno, varno hojo brez krčev!

Jernejca Mavšar

Nekatere bolezni se zdravijo z obližem, še več se jih zdravi s potrpežljivostjo.

Danski

Kadar zbolimo, bi nam vsi kuhali zdravilne čaje.

Nizozemski

VIRTUALNO PLANINSTVO

Planinci smo takšne sorte ljudje, da smo radi veliko v naravi, posebno še v gorskem svetu. A mnogo planincev vseeno večji del svojega življenja preživi v civilizaciji, obkroženi s pridobitvami hitrega razvoja tehnike. Tipičen primer za takšen razvoj je vsekakor internet, ki je že postal največje skladišče različnih informacij, podatkov in ostale šare. In kako v poplavi besedila najti tisto, kar nas zanima? Lahko uporabimo različne iskalnike, a to so le avtomatične mašine, ki nam večinoma posredujejo balast. Boljša možnost so posebne spletne strani (imeniki), v katerih so zbrane povezave na strani s sorodno tematiko.

Na področju planinstva v internetu so sedaj na voljo tri takšne spletne strani v slovenskem jeziku:

- PLANINSKE POVEZAVE - <http://mypage.goplay.com/planinske-povezave>
- GORNIŠTVO V SLOVENIJI - <http://www2.ijs.si/~stritar/gore.html>
- KRONIKA GORE...LJUDJE - <http://www.planid.org/sss/SSS-kro2.htm>

S teh strani boste brez večjih problemov našli željene informacije s planinskega področja. Nikoli pa ne bo na takšnih straneh vključene vsega, kar obstaja na internetu. Zakaj? Odgovor na to pozna vsak, ki je vsaj nekaj ur prebil ob raziskovanju interneta.

PD Šoštanj je na področju interneta med vodilnimi PD v Sloveniji, saj se na svetovnem spletu predstavlja PD Šoštanj kot celota (<http://redrival.com/pdsostanj/>) in tudi mladinski odsek ima svoje spletne strani (<http://mypage.goplay.com/MOPD-Sostanj/>).

Ker vedno več komunikacij poteka preko elektronske pošte (del interneta), ima PD Šoštanj tudi svoj elektronski naslov pd-sostanj@mail.com. Članom mladinskega odseka pa lahko pošljete sporočilo na mopd.sostanj@iname.com.

Vabljeni na internet, a ne pozabite na gore!

Bojan Rotovnik

KAJ JE DOBRRO VEDETI O UPORABI MOBILNIH TELEFONOV V SLOVENSKIH GORAH

V zadnjih letih je mobilni telefon postal naš obvezni spremljevalec, tako rekoč del garderobe. To dokazuje množičnost uporabe.

Tako je povsem normalno in celo priporočljivo, da uporabniki omrežij GSM jemljejo s seboj v hribe tudi mobilni telefon.

Uporabniki GSM omrežja operaterje pogosto vprašujejo, ali je smiselno vzeti mobilni telefon s seboj v gore, kakšna je pokritost gorskih območij, ali lahko mobilni telefon pomaga pri obveščanju v primeru nesreče ipd.

Morda pri tem ne bo odveč nekaj koristnih nasvetov:

- Pokritost gora z GSM signalom se hitro izboljšuje, tako da ostaja vedno manj nepokritih območij. Operaterji omrežij mobilne telefonije se trudimo, da bi pomembnejša območja čim prej pokrili z ustreznim signalom. Vedeti pa je treba, da je gradnja baznih postaj na takih območjih zahtevna in tudi precejšen poseg v neokrnjeno naravo. Zato skušamo zagotoviti signal v Alpah iz okoliških hribov. V zadnjem času smo zgradili precej baznih postaj izključno za pokrivanje alpskih območij, v bodočnosti pa se bo ta trend še pospešil. Ker se signal širi v glavnem premočrtno, trenutno ostaja še precej senčnih leg, kjer signala ni. V družbi Mobitel smo lansko leto sklenili pogodbo s Planinsko zvezo Slovenije. Najbolj znani slovenski alpinisti so opravili vrsto meritev jakosti in kakovosti GSM signala v slovenskih gorah. Ti podatki nam močno olajšujejo načrtovanje omrežja baznih

postaj, s katerimi zagotavljamo signal.

- Če je radijski signal šibek, se je smiselno postaviti tako, da vidite v dolino, kjer so locirane bazne postaje, preko katerih lahko vzpostavite klic. Vendar pa sami vrhovi gora niso primerni, ker od tam vidite preveč baznih postaj, ki uporabljajo isto frekvenco. Bolje je, da se postavite nekoliko pod sam vrh. Na vrhu se signali med seboj mešajo in tako motijo. To je tehnološka omejitev, ki se ji ni moč izogniti. Vedeti je treba, da je omrežje načrtovano za množično uporabo, število razpoložljivih radijskih frekvenc pa majhno. Zato je potrebno isto frekvenco zelo pogosto ponavljati. Uporabniki omrežja v dolinskih območjih zaradi tega nimajo slabše kakovosti zveze, saj sprejemajo signal samo od okoliških baznih postaj. Iste frekvence uporabljajo tudi operaterji v sosednjih državah, kar tudi znižuje kakovost signala na zelo visokih legah, ki so odprte proti drugim državam. Da je signal moten, spoznate po tem, da sicer imate dovolj črtic, pa ne morete klicati, ali pa je kakovost zvoka zelo slaba. V takem primeu, kot rečeno, se poskusite nekoliko premakniti. Podobne težave pri uporabi GSM telefonov se pojavljajo tudi pri uporabi v letalih, balonih, padalih, ipd. Z vključitvijo vsake nove bazne postaje v dolini se lahko kakovost signala v gorskih območjih nekoliko spremeni.
- V gorah že majhna sprememba vaše lokacije lahko pomeni bistveno spremembo kakovosti signala. Če je kakovost govora slaba, se poskusite premakniti za nekaj metrov. Signal se odbija, razširja po množici različnih poti in ustvarja stojna valovanja z maksimumi in minimumi. Tako se boste morda iz točke z minimalnim signalom

premaknili v točko z maksimalnim. Vendar pa to obnašanje radijskega signala ni stabilno, menja se s časom. Na to precej vpliva že samo vreme, zelo močno pa sneg ali mokre skale. Tako je pokritost gora pozimi bistveno drugačna kot poleti.

- Če kličete, je večja verjetnost, da boste klic lahko izvedli, kakor če ste klicani. Kot že rečeno, se pred klicem lahko postavite na ustrezno točko ali pa počakate, da pridete na bolj izpostavljen po-ložaj. Če vam prvič ne uspe, lahko klic ponovite. Pri dohodnem klicu, torej če ste klicani, je situacija drugačna. Sistem vas nekajkrat zapored v kratkih intervalih pokliče. Če telefon nosite v žepu ali v nahrbtniku, je manj verjetno, da bo klic prišel do vas, če je signal šibak.

- Če slučajno pride do nesreče, kličite številko 112 za nujni klic. V GSM tehnologiji ima nujni klic 112 poseben položaj in se v omrežju in tudi v telefonu obravnava precej drugače kot ostale številke. Ima določene posebne značilnosti, se ne blokira, ni omejen na enega operaterja, je brezplačen. Telefoni različni proizvajalcev se glede prikaza možnosti nujnega klica obnašajo nekoliko različno, izvajajo pa na enak način. Če izgubite signal omrežja, na katerega ste bili priključeni, lahko nujni klic izvedete preko katerega koli omrežja. Nekateri telefoni vam to povedo z napisom »Samo 112« na zalonu, nekateri prikažejo samo črtice drugih omrežij, nekateri pa ne prikažejo ničesar. V takem primeru imate zaslon prazen, na njem ni izpisano ime nobenega operaterja. Kljub temu pa telefon posluša vse kanale, ki so namenjeni za GSM. Če boste izvedli nujni klic na 112, bo telefon poiskal kateri koli kanal, kjer se bo klic lahko izvedel. Seveda bo to poskušal najprej preko domačega operaterja, če

pa signal tega ne bo prisoten, pa preko drugega domačega ali tujih. Tako se vam lahko zgodi, da boste dobili, na primer, avstrijsko policijo. Nujni klic je edina izjema pri sicer nedovoljenem gostovanju (roaming) med obema slovenskima operaterjema.

- Pošiljanje kratkih sporočil SMS je v gorskih območjih zelo ustrezen način prenašanja informacij. Pri tem je dobro vedeti, da se kratko sporočilo SMS prenese preko radijskega kanala tako kodirano, da zadošča manj signala kot za govor, poleg tega je lahko frekvenca bolj motena. Če torej ne morete opraviti klica, ker je signal šibek ali moten, poskusite poslati kratko sporočilo SMS. Enako velja za sprejem kratkih sporočil.
- Nenazadnje v gorah ne smemo pozabiti na omrežje NMT. Zaradi narave razširjanja radijskega signala na frekvenčnem območju 410 MHz, kjer deluje omrežje NMT, je pogosto analogni NMT signal kakovostnejši od digitalnega GSM signala, pokritost pa boljša. Če imate NMT telefon, ga vzemite s seboj v gore.

Prijetno in varno v gore.

Mobitel d.d.
Zoran Vehovar

Vir: spletne strani PZS (<http://www.pzs.si>)

»Samo pogledjmo v vsakdanjik. Današnjemu človeku sploh ni več treba hoditi: kratkomalo se usede v avto in – se pelje. Kaj šele, da bi moral teči. Ampak, kaj se zgodi? Izmišlji si jogging. Ali: današnjemu človeku ni treba plezati, še po stopnicah se mi ni treba vzpenjati. In kaj se zgodi? Vtepe si v glavo, da bo hodil v gore, plezal po skalnih stenah...«

(Frankl/Trstenjak/Ramovš: GORA IN ČLOVEK)

EVROPOHOD 2001

Evropska popotniška zveza (EWW) organizira skupaj z 28 državami pohod EUROFONA, ki je simbol EVROPOHODA. V organizacijo je vključena Komisija za evropske pešpote, katere članica je tudi Planinska zveza Slovenije.

Na pot proti Strasbourgu, kjer ima svoj sedež evropski parlament ter bo konec septembra 2001 potekalo srečanje pohodnikov po evropskih pešpotah, bo krenilo 12 EUROFONOV iz različnih delov Evrope. Naš EUROFON je začel svojo pot proti Strasbourgu v Grčiji ter se bo preko Bolgarije, Romunije in Madžarske približal Sloveniji 27. maja ob 10.30 uri, ko bomo na mejnem prehodu Hodoš sprejeli EUROFON, ki bo nato vse do 21. junija potoval po slovenskem delu evropski pešpoti. Sprva bo pot preko Slovenije vodila po evropski pešpoti številka 7 od Hodo-

ša do Mačkovca, kjer se stika z E6, ki poteka vse do mejnega prehoda Radelj. Tam ga bomo predali pohodnikom v sosednji Avstriji.

V juniju bo pohod potekal tudi v naši okolici, in sicer:

16. junij 2001:

Čreta - Mozirje - Grebenšek,

17. junij 2001:

Grebenšek – Sleme – Razbor - letališče Slovenj Gradec.

Dodatne informacije o EVROPOHODU 2001 so vam na voljo pri Komisiji za evropske pešpote Slovenije (KEUPS), Večna pot 2, tel: 01/ 423- 54- 32 (g. Tone Lesnik) ali v pisarni Planinske zveze Slovenije, Dvorakova 9, Ljubljana, tel: 01/ 231- 25- 53.

Izpisano iz Obvestil Planinske zveze Slovenije, dec. 2000, str.216

(Uroš Vidovič, predstavnik PZS v KEUPS)

DODATNE UGODNOSTI ZA ČLANE PD ŠOŠTANJ

Poleg osnovnih ugodnosti, ki jih člani PD Šoštanj pridobijo s članstvom, obstajajo tudi dodatne ugodnosti, ki jih članom nudijo zunanje organizacije:

- **popust pri nakupu planinske opreme v ERA Šport** – da bi nam bila razna planinska oprema finančno čim bolj dostopna, je bila v imenu vseh šaleških planinskih društev z ERO Šport sklenjena pogodba o sodelovanju. Na osnovi te imajo vsi člani planinskega društva (ob predložitvi veljavne članske izkaznice) pri nakupu planinske športne opreme in obutve 10 % popust z gotovino, 5 % popust pri nakupu z gotovino ter 15 % popust za vodnike Planin-

ske zveze Slovenije pri nakupu z gotovino. Navedeni popusti ne veljajo za izdelke, ki so že v prodaji po znižani ceni ali so na razprodaji.

Sodelovanje je sklenjeno za obdobje od **1.10.2000 do 30.06.2001!**

- **popust pri vožnji z vlaki Slovenskih železnic** (več o tem si preberite v posebnem prispevku);
- **popust pri nakupu planinske obutve v trgovinah Planika.**

Dodatne oz. tako imenovane komercialne ugodnosti se bodo predvidoma še širile, zato spremljajte Planinske novice v Listu Občine Šoštanj.

PLANINSKE NOVICE V LISTU OBČINE ŠOŠTANJ

Clani PD Šoštanj že kar nekaj časa pišemo planinske novice tudi za List občine Šoštanj. V le - teh lahko prebere vse

aktualnosti, novice glede izletov in akcij, ki jih prirejamo. Ob tem pa se trudimo, da bi se v vsakem članku našlo tudi kaj poučnega. Poiščite nas in vedeli boste več!

POPUSTI ZA ČLANE PLANINSKIH DRUŠTEV NA VLAKIH SLOVENSКИH ŽELEZNIC

Planince obveščamo, da je med PZS in Slovenskimi železnicami sklenjena pogodba, ki omogoča cenejše prevoze.

- Za potovanje v skupini najmanj šest oseb, starih nad 12 let, SŽ odobrava 40 odstotkov popusta za 1. in 2. razred vseh vrst vlakov, razen Zelenih. Popust velja ob petkih, nedeljah in praznikih za enosmerna in povratna potovanja, ob sobotah (ves dan), ob nedeljah in zadnji dan praznika do 12. ure ter v mesecu juliju in avgustu (vsak dan) velja 50 odstotkov popusta. Do 12. ure šteje odhod vlaka po voznem redu z izhodne postaje potovanja.
- Za posamična potovanja članov PZS, SŽ odobrava 40 odstotkov za 1. in 2. razred vseh vrst vlakov, razen Zelenih. Popust velja ob petkih, sobotah, nedeljah in

praznikih ter v mesecu juliju in avgustu (vsak dan) za enosmerna in povratna potovanja.

Popust za skupinska potovanja se izrabi na podlagi seznama udeležencev, ki ga potrди član PZS (planinsko društvo, alpinistično - plezalni klub, društvo GRS) z žigom in podpisom. Izdajatelj seznama udeležencev je odgovoren za pravilno izrabo popusta. Odgovoren je tudi za morebitno povzročeno škodo, ki jo udeležencem skupinskega potovanja ni bilo mogoče zaračunati na vlaku. Popust za posamična potovanja pa se izrabi na podlagi veljavne izkaznice PZS, potrjene za tekoče leto.

Za naročene posebne vlake veljajo posebne cene, o čemer se stranki dogovorita za vsak primer posebej.

INDOK PZS

Vir: spletne strani PZS (<http://www.pzs.si>)

Upravni odbor planinskega društva Šoštanj je na svoji 8. seji, ki je bila 11. februarja 2000 sprejel

PRAVILNIK TRŠKE POTI OKOLI ŠOŠTANJ

1. člen

Trško pot okoli Šoštanja je Planinsko društvo Šoštanj (PD Šoštanj) uredilo z namenom, da se prikaže mejni obseg nekdanjega trga Šoštanj in da Šoštanjčani pridobimo splošno dostopno lahko planinsko pot v naši neposredni bližini.

2. člen

Po poti lahko hodi vsakdo, v kolikor s svojimi dejanji ne škoduje lastnini lastnikov zemljišč ob poti ali ne uničuje smernih tabel in skrinjic z žigi Trške poti okoli Šoštanja.

3. člen

Trško pot okoli Šoštanja je uredilo PD Šoštanj v soglasju z lastniki zemljišč. PD Šoštanj pot tudi vzdržuje, obnavlja in pot propagira med ljubitelji pohodništva. Za brezhibno urejenost Trške poti okoli Šoštanja skrbi Markacijski odsek PD Šoštanj s svojimi strokovno usposobljenimi člani.

4. člen

Trška pot okoli Šoštanja ima tudi svoj znak s pomočjo katerega se pot propagira. Znak določi in spreminja UO PD Šoštanj.

5. člen

Trška pot okoli Šoštanja ima pet kontrolnih točk s posebnimi žigi, ki se nahajajo:

- v Ribiški koči ob šoštanjskem jezeru
- pri kmetu Vrhovniku v Lokovici
- pri kmetu Pušniku (Rogeljšku)
- pred Rotovnikovo jamo v Skornem
- pri Falentu v Lajšah

UO PD Šoštanj lahko po potrebi spreminja število in razmestitev kontrolnih točk.

6. člen

PD Šoštanj skrbi tudi za posebne propagandne zloženke o Trški poti okoli Šoštanja, na kateri je prostor tudi za žige kontrolnih točk. Žigosan del zloženke je potrebno skupaj z osebnimi podatki poslati na naslov PD Šoštanj.

7. člen

Za prehojeno Trško pot okoli Šoštanja bo PD Šoštanj na osnovi žigosanega dela zloženke podelilo vsakemu pohodniku spominski znak samo za enkrat prehojeno pot. Spominski znak določi in spreminja UO PD Šoštanj.

8. člen

Pravilnik Trške poti okoli Šoštanja začne veljati dan po sprejetju. Spremembe in dopolnila pravilnika se sprejemajo na enak način, kot so bila sprejeta.

V Šoštanju, 11. februarja 2000

Predsednik PD Šoštanj:
Leon Štrban

3. Občni zbor Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj je dne 2. decembra 2000 sprejel in Upravni odbor PD Šoštanj na 15. seji dne 15. decembra 2000 potrdil dopolnjen

PRAVILNIK MLADINSKEGA ODSEKA PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

UVODNE DOLOČBE

1. člen

Mladinski odsek (MO) Planinskega društva Šoštanj (PD Šoštanj) je prostovoljno združenje mladih planincev v PD Šoštanj.

2. člen

Člani MO so predšolski otroci, osnovnošolci in mladina do vključno 26. leta starosti, ki so organizirani v planinskih skupinah v PD. Člani MO so tudi vsi starejši člani, ki v MO opravljajo strokovne naloge s področja vzgoje in izobraževanja mladih (mentorji planinskih skupin, registrirani vodniki PZS, inštruktorji planinske vzgoje in ostali strokovni kadri).

3. člen

Članstvo v MO je prostovoljno, kar člani dokazujejo s podpisano pristopno izjavo. Za člane mlajše od 15 let podpiše pristopno izjavo njegov zakonit zastopnik.

4. člen

Pravice članov MO so:

- da uživajo vse pravice in ugodnosti, ki so določene v pravilih PD, Statutu PZS in drugih splošnih aktih PD in PZS,
- da jim PD finančno omogoča izvajanje programov,
- do vzgoje in izobraževanja na vseh področjih planinske dejavnosti v okviru PD, MDO in PZS.

5. člen

Dolžnosti članov MO so:

- da delujejo v skladu s tem pravilnikom, pravili PD, Statutom PZS in Častnim kodeksom slovenskih planincev,
- da spoštujejo človekovo dostojanstvo, človekove pravice in svoboščine,
- da ne škodujejo ugledu planinske organizacije,
- da vestno opravljajo dolžnosti, ki so jim bile zaupane v planinski organizaciji,
- da pridobivajo in obnavljajo svoje planinsko znanje in veščine,
- da varujejo naravno in kulturno dediščino ter skrbijo za varstvo okolja,
- da redno plačujejo društveno članarino.

ORGANIZIRANOST MO

6. člen

Naloge mladinskega odseka:

- organiziranje mladih za delo v planinskih skupinah (PS),
- izvajanje programa dela v skladu s finančnim načrtom,
- vzgoja in izobraževanje v vseh oblikah planinskega delovanja,

- organiziranje izletov, pohodov, tur, vzponov, srečanj, orientacijskih tekmovanj, taborjenj in drugih oblik prostovoljnega planinskega delovanja,
- sodelovanje pri delu PD, Pokrajinskega odbora MO in Mladinski komisiji pri Planinski zvezi Slovenije (MK PZS),
- sodelovanje z vzgojno izobraževalnimi zavodi (vrtci), osnovnimi in srednjimi šolami, športnimi organizacijami in drugimi organizacijami v občini,
- zastopa interese članov MO v lokalnih organizacijah mladih,
- razvijanje prostovoljnega dela,
- obveščanje MK PZS o svojem delovanju,
- skrb za povečevanje članstva,
- skrb za varstvo planinske narave in zdravega človekovega okolja,
- zbiranje in hramba predmetov, daril, priznanj in dokumentacijskega gradiva, ki se nanaša na MO,
- opravljanje drugih dejavnosti v skladu s tem pravilnikom.

V MO morajo aktivno delovati najmanj trije planinsko izobraženi člani MO (vodniki PZS, mentorji PS, inštruktorji PV, ipd.).

7. člen

Planinske skupine so osnovna oblika organiziranja in združevanja mladih, ki jih ustanovi Odbor MO. PS šteje najmanj pet članov. Planinsko skupino vodi mentor planinske skupine, ki ga imenuje Odbor MO. Mentor planinske skupine je po položaju član Odbora MO. PS deluje po Programu PS, ki ga sprejme Zbor MO.

8. člen

Najvišji organ MO je Občni zbor MO, ki se ga lahko udeležijo vsi člani MO ter PD in katerega se izvede vsaj pred volilnim Občnim zborom PD. Občni zbor MO:

- določa programske usmeritve in ocenjuje izvedeno delo,
- sprejema finančni načrt in poročilo,
- razrešuje in voli načelnika MO ter največ tri voljene člane za delo v Odboru MO,
- razrešuje in voli še morebitne druge predstavnike v Upravnem odboru PD in ostalih organizacijah,
- po potrebi spreminja Pravilnik MO,
- izvaja druge naloge v skladu s tem pravilnikom, pravilom PD ter Pravilniku MK PZS.

Pri glasovanju na Občnem zboru MO ima vsak član MO en glas in sklepi se sprejemajo po večinskem sistemu.

9. člen

MO med dvema Občnima zboroma vodi Odbor MO, ki ga sestavljajo: načelnik MO, vodje Planinskih skupin, vodje aktivnih pododborov, vodja vodniškega odseka PD, predsednik PD, aktivni mentorji PS ter voljeni člani. Odbor je za svoje delo odgovoren Občnemu zboru MO, Upravnemu odboru PD in Občnemu zboru PD.

Odbor MO izvaja program dela v skladu s finančnim načrtom. Posebna skrb Odbora MO je namenjena vsem oblikam planinske vzgoje in izobraževanja. Odbor MO opravlja tudi druge naloge, za katere jih zadolži Občni zbor MO, UO PD, Občni zbor PD in Zbor mladinskih odsekov.

10. člen

Odbor MO lahko za lažje delovanje ustanovi pododbore za različna področja. Pododbori delujejo samostojno in so za svoje delovanje odgovorni načelniku MO ter Odboru MO. Vodje pododborov imenuje in razrešuje Odbor MO.

Aktivni pododbori so tisti, ki v koledarskem letu izvedejo vsaj dve akciji iz svojega področja. V nasprotnem primeru predstavnik takšnega pododbora izgubi glasovalno pravico v Odboru MO.

11. člen

Načelnik MO mora biti polnoleten in praviloma mlajši od 26 let na dan volitev.

Načelnik MO:

- vodi MO,
- sklicuje in vodi seje Odbora MO,
- skrbi za nemoteno izvajanje programa MO,
- zagotavlja finančna sredstva,
- koordinira delo v MO,
- načrtuje in skrbi za realizacijo sredstev za izobraževanje strokovnih kadrov,
- obvešča člane MO o skupnih akcijah,
- skrbi za povezovanje z MO drugih društev,
- kot polnopravni član zastopa interese MO v UO društva, Pokrajinskemu odboru MO ter na Zboru MO,
- ter opravlja druge naloge, pomembne za delovanje MO.

Vsako od zgoraj navedenih nalog, s pooblastilom načelnika MO, lahko prevzame tudi član Odbora MO.

12. člen

Načelnik MO razpolaga z žigom MO, ki služi internim potrebam MO.

13. člen

Aktivni mentorji planinskih skupin, ki delujejo v MO, izberejo svojega predstavnika v Upravnem odboru PD, ki zastopa interese mentorjev PS in MO. Predstavnika mora potrditi Občni zbor MO.

FINANCE

14. člen

MO pripadajo vsaj neto finančna sredstva od društvene članarine, ki jo plačajo mladi člani (C članarina). Finančna sredstva MO se lahko hranijo na žiro računu PD ali na posebni hranilni knjižici.

15. člen

Namenska sredstva, pridobljena za dejavnost mladih, morajo biti v ta namen tudi porabljena.

16. člen

S finančnimi sredstvi upravlja načelnik MO, a le do zneska, ki ga določi Odbor MO. Za višje odhodke je potrebna večinska privolitev Odbora MO.

17. člen

Odbor MO na koncu leta poda Upravnemu odboru PD poročilo o delu, finančno poročilo in načrt dela za prihodnje leto.

KONČNE DOLOČBE

18. člen

V primeru prenehanja delovanja MO se vse pravice in dolžnosti prenesejo na Upravni odbor PD.

19. člen

Spremembe pravilnika so možne, če jih sprejme Občni zbor MO in potrdi Upravni odbor PD.

20. člen

- *Pravilnik je začel veljati s 1. januarjem 1996. Pravilnik je potrdil Upravni odbor PD in člani MO.*
- *Prva dopolnila k temu pravilniku je sprejel 1. Obč. ni zbor MO dne 7. februarja 1997 in Upravni odbor PD na 21. seji dne 28. februarja 1997.*

Druga dopolnila k temu pravilniku je sprejel 3. Obč. ni zbor MO, ki je bil 2. decembra 2000 v Andrejevem domu na Slemenu, ter potrdil UO PD Šoštanj na svoji 15. seji, ki je bila 15. decembra 2000.

V Šoštanju, 15. decembra 2000

Načelnik MO:
Matej KORTNIK

Predsednik PD Šoštanj:
Leon ŠTRBAN

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ

Vrste in zneski članarine v letu 2001

Članske znamkice in izkaznice lahko kupite

- ◆ v CVETLIČARNI NAHTIGAL, Šoštanj
- ◆ v PAPIRNICI PERO, Šoštanj
- ◆ pri VINKU PEJOVNIKU, Cankarjeva 24, Šoštanj
- ◆ pri ŠTEFKI LIKEB, Kajuhova 9, Šoštanj
- ◆ pri ZINKI MOŠKON, Florjan, Šoštanj
- ◆ na osnovni šoli BIBA ROECK (Danica Švarc)
- ◆ na osnovni šoli KARLA DESTOVNIKA KAJUHA (Franc Petek)

Postani član/ica PD Šoštanj in spoznaj vsaj delček aktivnosti, ki jih prirejamo zate!

Predsednik PD Šoštanj:
Leon ŠTRBAN

Skupna preglednica vrst članarine, vsebine članskih ugodnosti in cene članarine v letu 2001

	ČLANI						DRUŽINE			PODPORNI ČLANI DRUŠTVA		
	ODRASLI			MLADINA			D1	D2	S1	S2	S3	
	A	B	B	C1	C2	C3	C4	do 4 člani	več kot 4 člani	posameznik	fizična oseba - donator	pravna oseba - donator
popusti v kočah doma in v tujini	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺			
nezgodno zavarovanje doma in v evropskih gorah (v primeru smrti in invalidnosti)	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺			
višje premije nezgodno zavarovanje doma in v evropskih gorah (v primeru smrti in invalidnosti)	☺											
reševanje v evropskih gorah	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺	☺			
Planinski vestnik	☺							en izvod	en izvod			
Koledar akcij PZS	☺							en izvod	en izvod			
cena	7000	1900	950	1200	800	600	400	9000	9500	1000	40000	300000

PLANINSKI POPOTNIK IŠČE NOVE DOPISOVALCE

Ekipa, ki se trudi s pripravo Planinskega popotnika, včasih ostane brez kakšne majhne ideje in tudi beseda ji neha teči. Prav zato, da 'pomladimo' naš kolektiv in ga dopolnimo z novimi močmi, vas prav lepo vabimo, da se nam pridružite pri naslednji številki. Če vas že čez poletje kje v gorah ali kadarkoli 'pikne', da bi se razpisali ali nekomu posredovali navdih narave, nikar ne čakajte, da vas mine. Vzamite papir in pisalo ali sprehodite svoje prste po tipkovnici (kar je v gorah malo težje). Članke lahko oddate komurkoli iz uredniškega odbora. Nagrada bo v obliki osebnega zadovoljstva, da ste nekež naredili za dobro društva, po želji pa lahko izvedete tudi samostojni izlet kamorkoli vas zanese noga.

PRIDRUŽITE SE NAM!

PLANINSKI POPOTNIK GRE Z NAMI V GORE

Planinski popotnik je tako pomembno glasilo, da bi ga kot zavedni pripadniki domačega društva morali imeti vedno pri roki – tudi v hribih. Zato odpiramo tekmovanje Kako visoko gre Planinski popotnik? Vaša naloga je, da se skupaj s Planinskim popotnikom fotografirate na kateremkoli slovenskem vrhu. Fotografijo skupaj s podatki (tura, dosežena nadmorska višina, datum,...) pošljete na naslov Andreja Konovšek, Lokovica 61, 3325 Šoštanj. Zmaga tisti, ki bo Planinski popotnik nesel najvišje! In nagrada? Objava vam v naslednji številki ne uide.

GREMO SKUPAJ VARNO V GORE

»Na prvi pogled puste skalne strmine so posute s celim preprogami gorskih cvetlic. Živo pisani cvetovi se nasmišajo iz razpok v goli skali, pozibavajo se med šopi borne trave, iskrijo se sredi gladkih granitnih plati.«

(Iztok Tomazin: KORAK DO SANJ)

Vrnil se bom v svoje in naše gore, ki jih imam rad, jih občudujem in spoštujem in me bo vsakokrat zbolelo, kadar bom med bregovi spokojnih dolin zaslišal bučno grmenje eksplozij z nešteti in posmehljivimi odmevi in bom gledal dolge kače cest, ki se plazijo zmerom dlje v ranjene gozdove in silijo vse višje proti izginjajočemu miru višav. Vrnil se bom v gore, katere skrunijo tisti, ki se izdajajo za njihove občudovalce in ljubitelje.

(Iztok Tomazin: KORAK DO SANJ)

GREMO SKUPAJ VARNO V GORE

PA ZAPOJMO

In še nekaj novega. Da v hribih ne boste samo klepetali (predvsem ob večerih) in da bo čas hitreje minil (takrat, ko boste bivakirali), vam tokrat podarjamo notni zapis pesmi, ki jo mladi v našem društvu zapojemo na vsakem izletu (no, skoraj). Če se nam boste pridružili, jo morate znati! Zdaj pa kar nad note.

TRI PLANIKE

C G G7 C

Ra - ste - jo v_str mi go - ri, be - le pla - ni - ke tri.
Pr - vo pri - ne - sem ma - mi, sta - ra ji dlan drh - ti,
Tre - tjo pri - ne - sem te - bi, ču - vaj mi jo skrb - no,

C G G7 C

Za - nje ve - do le or - li, ro - sa u - mi - va jih.
dru - go ses - tri ci mla - di, ju - tri se o - mo - ži.
naj te spo - mi - nja na - me, če me kdaj več ne bo.

F G C G C

Šel bom v_go-ro, pla - ni - ke na-bral in jih pri - ne - sel v_do - li - no na-zaj,

F G C G G7 C

tri be - le zvez - de, tro - je o - či, vsa - ka za lep spo - min.

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj.

Za njegov nastanek smo se **VAMUCILI**.

Urednica:	Andreja KONOVSĚK (težila za članke in druge stvari)
Glavni pomočnik:	Bojan ROTOVNIK (financ minister)
Uredniški odbor:	Martina PEČNIK (kriva za izlete) Matej KORTNIK (rabi malo spodbude) Barbara MAVSAR (študentarija in orientacija sta njeni) Brina JERIČ (moralna podpora)
Novi člani:	Evgen DRVARIČ, Jure GRUDNIK, Blanka GAGULIČ Jerneja MAVSAR, Borut POTOČNIK
Fotografije prispeval:	Matej NOVAK – Mato (Fotomaher MATO)
Napake iskala in jih popravila:	Jožica ANDREJC
Računalniško oblikovanje:	Emil PEVEC
Število izvodov:	370

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani.
Prav tako ne izplačujemo honorarja vsem dodatnim iskalcem napak!

Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

Pri rojstvu so pomembno vlogo odigrali sponzorji:

OBČINA ŠOŠTANJ

KS ŠOŠTANJ

PD Šoštanj

VSEM HVALA!

BODI POGUMEN.
ČE NISI, SE PRETVARJAJ.
NIHCE NE BO VEDEL.